Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 325
Vineri 7 Iunie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

În cuprinsul ziarului

Fiecare oră bună de lucru folosită din plin

O sarcină urgentă: terminarea pregătirii mașinilor de recoltare

Oamenii muncii de pe ogoare știu că folosind la strînsul cerealelor, pe scară largă, secerătorile simple și secerătorile-legători, reduc la mai puțin de jumătate procentul pierderilor de recoltă obișnuite și economisesc un mare volum de brațe de muncă. Ei mai știu că păioasele o dată recoltate — treieratul trebuie făcut în cel mai scurt timp, spre a se evita pierderile de boabe ce se produc atunci cînd snopii sînt ținuți în clăi și în stoguri, zile de-a rîndul. Iată de ce trebuie ca pregătirea mașinilor necesare în muncile agricole de vară să fie terminată în cel mai scurt timp posibil.

În această privință trebuie arătat că în unitățile agricole socialiste reparația secerătorilor-legători, a batozelor, a combinelor etc. este mult rămasă în urmă. Dacă în S.M.T.-urile din regiunile Pitești, Timișoara și Autonomă Maghiară — ori în gospodăriile de stat din regiunile Baia Mare, Oradea și Constanța revizuirea și repararea utilajului agricol sînt aproape pe terminate, nu la fel stau lucrurile în regiunile Bacău, Iași, Hunedoara și altele. În general, în S.M.T.-uri este mult întîrziată reparația la combine — unde s-a realizat numai 57 la sută — iar la batoze numai 61,6 la sută. La S.M.T. Zăgujeni — Timișoara, de exemplu, batozele sînt reparate numai în procent de 12 la sută, secerătorile-legători în procent de 30 la sută, iar combinele în procent de 20 la sută; la S.M.T. Tg. Neamț — Bacău, secerătorile-legători sînt reparate în procent de 20 la sută iar batozele numai în procent de 2 la sută; la S.M.T. Filiași — Craiova batozele numai în procent de 40 la sută etc. La fel stau lucrurile și la multe gospodării de stat ca, de pildă, la cea din Moțăței — Craiova, unde din 9 combine sînt reparate numai două.

Este de datoria serviciilor regionale S.M.T. și a trusturilor regionale Gostat să sprijine temeinic acțiunea de pregătire a utilajului necesar pentru viitoarele lucrări agricole, trimițînd de urgență mecanici controlori în toate unitățile rămase în urmă, spre a se impulsiona lucrările. De asemenea, bazele de aprovizionare cu piese de schimb trebuie să depună toate eforturile pentru a asigura unităților agricole socialiste reperele de care e nevoie la reparații — contribuind astfel la asigurarea condițiilor necesare strîngerii recoltei din acest an.

Pentru recolte bogate de legume

La gospodăria agricolă de stat Dealul Ocnei, regiunea Stalin, s-au executat importante lucrări de irigare, ca astfel culturile de legume și zarzavaturi din grădină să aibă apă din belșug și să se dezvolte în condiții optime. În primul clișeu, tăierea unor canaluri de irigație. Pe alte terenuri ale grădinii gospodăriei, care au și fost irigate, conopida a fost plantată în cîmp la vreme și s-a dezvoltat frumos. În cea de a doua fotografie, un grup de muncitori la prășitul acestei culturi.

Între două ploi

Înainte de a pleca acasă toate echipele au fost convocate la sediul gospodăriei colective. Președintele spuse:

— V-am chemat să știți de astă seară ce aveți de făcut pentru mîine. Ploile s-au pus pe capul nostru. Am fost azi cu brigadierii pe la porumb. Trebuie prășit imediat. Așa că mîine din zori toată lumea să fie strînsă aici.

A doua zi, dis-de-dimineață, toți colectiviștii au fost prezenți la sediu și au pornit la prășit. A plouat un pic, ce e drept, dar apoi ploaia a stat. Pînă pe înserate cînd a început iarăși a ploua, colectiviștii prășiseră peste 15 ha.

Între două ploi, colectiviștii din Ghizdaru, raionul Giurgiu, reușiseră să facă o treabă bună.

P. BRATAN

A doua prașilă în vie

Înaintea ploii căzute zilele acestea membrii gospodăriei colective „Grivița Roșie" din comuna Insurăței, raionul Călmățui, au dat viei plantată în primăvară a 2-a prașilă.

Într-o singură zi, au ieșit la prășit peste 460 de oameni. Colectiviști ca Gherghina Răduțoi, Sofia Budur, Voicu Cotigă și Stoica Antohi din brigada viticolă au realizat zilnic fiecare aproape două norme.

I. CENUȘĂ
corespondent

Ierbicidul, moartea buruienilor

Mă aflam zilele trecute pe meleagurile Romanului, regiunea Bacău. Urcam costișa lină a unui deal îmbrăcat în hlamida groasă de semănături verzi, cînd văd în depărtare, plutind la suprafața pămîntului, curcubeul.

Cerul era senin ca oglinda. Atunci de unde se arăta curcubeul? Mirat, m-am uitat mai atent. Tras de-un bou mare — curcubeul se tîra pe semănătura verde. Apropiindu-mă, mă dumerii îndată: o pompă cu motor stropea cu ierbicid tarlaua de mazăre a gospodăriei agricole de stat din Săcueni. În bătaia soarelui pulberea de soluție căpăta culorile curcubeului.

În urma ploilor, pe tarlaua însămînțată cu mazăre apăruse potop de rapiță sălbatecă, cîteva sute de fire la metru pătrat. De plivit cu mîna, cîteva zeci de hectare, nici vorbă nu putea fi. Dar iată că știința și-a spus încă o dată cuvîntul, punînd umărul la carul cel greu al agriculturii și ușurînd astfel munca omului. Stropitoarea cu motor P.S.N.-6, condusă de tînărul mecanic Constantin Cojocaru, îmbrățișa dintr-odată cu pulverizatoarele o bucată de tarla lată de vreo cinci metri, stîrpind astfel într-o singură oră buruienile de pe 2—3 hectare.

I-am cerut cîteva explicații tovarășei inginer agronom Ciobanu Virginia și am aflat cu acest prilej cum „lucrează" ierbicidul.

Cînd terenul e îmburuienit se dă o soluție de ierbicid de tăria: un litru de substanță la 100 litri de apă. Stropirea se face pe timp uscat, deoarece acțiunea ierbicidului durează 6 ore și dacă între timp plouă soluția se diluează și stropitul nu dă rezultate. După șase ceasuri buruienile — rapița, pălămida, loboda sau știrul — se răsucesc și se usucă de parcă ar fi opărite.

— Mă uitam la norul fumuriu de soluție care țîșnea din pulverizatoare și mă gîndeam la... otic. Așa cum tractorul cu plug suspendat a aruncat la gunoi plugul de lemn, desigur că și ierbicidul va arunca la curînd străvechiul otic. Și nu cred să-i pară rău cuiva.

N. ANDREI

FRUNTAȘI pe ȚARĂ

Pînă la începutul lunii iunie a.c. S.M.T.-urile din întreaga țară au realizat în campania de primăvară 1.469.245 hantri adică 117,3 la sută față de plan. Realizări deosebit de frumoase s-au obținut în S.M.T.-urile din regiunile Galați (144,3%), Ploești (138,7%), București (130,3%), Stalin (130,1%) etc.

Cele mai de seamă succese au fost obținute de următoarele brigăzi:

1. Brigada a 13-a de la S.M.T. Inotești-Ploești — condusă de Dinu Gr. Ioan — 287 la sută.
2. Brigada a 2-a de la S.M.T. Freidorf — regiunea Timișoara, condusă de Marcovici Pandele — 250 la sută.
3. brigada a 3-a de la S.M.T. Dorohoi condusă de Pricop Aurel — 293 la sută.
4. Brigada a 11-a de la S.M.T. Chișineu Criș, condusă de Pătrolu Ion 224 la sută.
5. Brigada I-a de la S.M.T. Sighișoara, regiunea Stalin, 161 la sută.

Pilduitoare realizări au obținut următorii tractoriști:

Radoslavievici Jivota de la S.M.T. Vrăniuț — 548,8 la sută, Dinu St. Mihai de la S.M.T. Inotești — 420 la sută, Cojocaru Adrian de la S.M.T. Rădăuți — 406 la sută și Mureșan Ambrozie de la S.M.T. Pribilești — 316 la sută.

LA STAȚIUNEA de INCUBAȚIE

Nu departe de Brăila, a fost construită și pusă în funcțiune o stațiune modernă de incubație. De aici, se trimit în fiecare an în gospodării agricole de stat, în gospodării colective, întovărășiri agricole etc. mii și mii de pui de o zi.

În prima fotografie: o vedere generală a construcțiilor stațiunii. În cea de a doua fotografie, tehnicianul Alexandru Albu scoțînd dintr-un incubator electric o serie de pui de găină.

Contractează cereale cu statul

În primele rînduri

În cadrul unei adunări generale ținută de curînd, membrii gospodăriei colective „Steagul lui Lenin" din comuna Băleni, raionul Bujor, au hotărît ca gospodăria lor să contracteze cu statul 14 vagoane de griu și porumb și aproape 2 vagoane și jumătate de floarea-soarelui. Cu prilejul acestei adunări, mulți colectiviști s-au angajat să contracteze și ei cu statul cerealele ce le vor prisosi. Astfel, 25 de colectiviști au încheiat contracte cu cooperativa de consum din comună pentru cantitatea de 4.500 kg de griu, porumb și floarea-soarelui.

Și colectiviștii din comuna Independența, raionul Galați, au hotărît să contribuie la asigurarea fondului central de produse al statului. Ca urmare gospodăria a încheiat cu cooperativa din sat un contract pentru vînzarea a 20.000 kg de griu și 8.000 kg de floarea-soarelui.

De asemenea, cunoscînd avantajele contractării, membrii întovărășirii „23 August" din comuna Pecineaga, raionul Măcin, au contractat și ei 69.000 kg de porumb și 22.500 kg de griu.

I. NICULAE

IN ASOCIERE

Pentru a beneficia de sporul de 10 la sută, producătorii agricoli din comunele raionului Huși au format un număr de 14 asocieri de vînzare a cerealelor, contractînd în ultimele zile cu cooperativele sătești peste 200 de vagoane de griu, porumb și floarea-soarelui.

R. GHEORGHE
corespondent

INTR-O SINGURĂ ZI

Țăranii muncitori din comuna Valea Boului, raionul Caransebeș, au contractat cu cooperativa sătească într-o singură zi 7.380 kg de griu. Fruntași pe comună la contractarea cerealelor sînt gospodarii Ion Laba, Gheorghe Mirșăvină, Ion Dumitrescu și alții.

H. VICHENTIE
corespondent

EXEMPLUL INTOVĂRĂȘIȚILOR

Oamenii harnici, întovărășiții din comuna Firiteaz, raionul Arad, au anul acesta culturi de toată frumusețea. Pentru a se bucura din plin de roadele muncii lor, ei au contractat zilele trecute 15.450 kg de griu, 6.800 kg de floarea-soarelui și 22.400 kg de porumb.

G. TRAIAN
corespondent

Unde e delăsare în muncă

În raionul Băilești, regiunea Craiova, acțiunea de contractare a cerealelor se desfășoară cu totul nesatisfăcător. Care sînt cauzele?

În multe comune majoritatea țăranilor muncitori nu cunosc conținutul Hotărîrii cu privire la contractarea de cereale cu statul. De altfel, înșiși deputații și salariații din comună, care au posibilitatea de a contracta cereale, nu sînt exemplu în această privință. Pe de altă parte, unele comitete executive ale sfaturilor populare, ca, de pildă, cele din comunele Mărăcine, Ploșca, Perișor etc. lasă ca acțiunea de contractare a cerealelor să fie dusă numai de lucrătorii de la „Recolta" și de către cei din cooperație. În multe cazuri aceștia lucrează la voia întîmplării. Mai trebuie subliniat că înșiși agenții colectori fac o serie de greutăți dînd „dispoziții" achizitorilor de la „Recolta" și celor din cooperație să nu încheie contracte decît cu țăranii muncitori care aduc dovadă că și-au predat cotele de carne. Așa se întîmplă în comunele Catane, Giubelea și altele, unde contractările de cereale sînt mult rămase în urmă, deși țăranii muncitori de aici ar putea contracta mari cantități de cereale, avînd însemnate suprafețe însămînțate cu griu.

Este cazul ca membrii comitetelor executive ale sfaturilor populare, lucrătorii de la „Recolta" și cei din cooperație din raionul Băilești să depună toate eforturile ca în acțiunea de contractare a cerealelor în comunele respective să se obțină deplin succes.

GH. JIROV

MAI MULT BANI LA ZIUA MUNCĂ

Dragi tovarăși,

Sînt colectivist de peste 6 ani. Fără să mă laud, am muncit întotdeauna destul de bine, așa că bucatele nu mi-au lipsit niciodată. Dimpotrivă, mi-au prisosit. Bunăoară griul. Cu toate că la noi se consumă foarte multă pîine încă nu mi s-a întîmplat să macin griu nou înainte de crăciun. Și în fiecare an am avut de vînzare cel puțin 5—6 măji.

Să vă dau numai un exemplu: acum un an a fost vreme secetoasă. Cu toate acestea, gospodăria noastră a împărțit colectiviștilor cîte 3.500 kg. de griu la ziua-muncă. Eu am făcut 520 de zile-muncă. Am primit, care va să zică, 1820 kg. de griu, la care s-au mai adăugat încă 160 de kg. pentru depășire de producție. În casă am 5 suflete, adică eu, nevasta, doi copii mărunți și soacra. Apoi să mă ierte sfîntul, dar oricît de mult ar mînca 5 guri tot n-ar putea să dovedească 2000 de kile de griu pe an. Nici noi n-am putut, cu toate că mîncăm, nu jucărie. Prin urmare, am vîndut la cooperativă 400 de kg. Totuși griul pe care-l mai am în prezent are să-mi ajungă pînă după anul nou.

La fel stau lucrurile și cu alte produse. De pildă, cu cartofii.

În schimb, cu banii nu stăm tocmai, tocmai. Ce-i drept, în 1956 ne-au revenit cîte 17 lei la ziua-muncă. Dar tot nu ne-au fost destul. Doar se știe cîtă nevoie are omul la casa lui de bani. Îți trebuie haine la copii, scurteică la nevastă, cizme fie, albituri pentru pat și cîte altele.

Eu socot că lucrurile s-ar putea împlini altfel. Cu foloase pentru colectiviști. Pentru ce să mi se dea, de pildă, mie mai mult griu decît îmi trebuie, cînd eu și așa îl vînd? Mai bine să-l vîndă gospodăria, iar mie să-mi dea banii. Dar aici se mai adaugă ceva. Contractînd în bloc, gospodăria poate să primească, peste prețul de contractare, sporul prevăzut pentru cantități care depășesc 20 de tone la griu și alte cereale, și 30 de tone la porumb. Bunăoară, dacă în loc ca Petru Chiriță, Ion Pîrvu, Aurel Cristoloveanu, Ion Popovici și alți colectiviști să contracteze fiecare cîte 200—400 kg. de griu ar fi făcut lucrul acesta colectiva s-ar fi strîns — să zicem — 20.000 kg. de griu. În loc de 30.000 de lei, cît ar primi colectiviștii pentru această cantitate contractată individual, gospodăria ar obține 33.000 lei. În felul acesta și colectiviștii ar fi mult mai cîștigați. În plus, statul ar putea să-și asigure mult mai bine și mai simplu fondul central de cereale.

Propunerea tov. Dumitru Popescu, membru al gospodăriei colective din comuna Hălchiu, regiunea Stalin

La fel s-ar putea face și cu alte produse care de obicei ne prisosesc, și pe care noi și așa le vom vinde. În felul acesta, gospodăria va avea încă o cale pentru împlinirea nevoilor bănești ale colectiviștilor. Pe de altă parte mai e ceva: am stat de vorbă și cu alți colectiviști de-ai noștri și toți au fost de părere că e bine și cinstit lucru ca prisosul de griu al fiecăruia să fie vîndut prin cooperative și organizații comerciale ale statului. Zic că e cinstit să procedăm așa, fiindcă și frații noștri, muncitorii din fabrici și uzine, ne trimit mărfurile de care avem nevoie tot prin cooperative sau prin rețeaua comercială de stat.

Iată, prin urmare, pentru ce cred că ar fi mai nimerit să ni se repartizeze produse mai puține — ținînd bineînțeles seama și de nevoile familiare ale fiecărui colectivist, și mai mult bani la ziua-muncă.

Pe marginea inițiativei

A zecea zi din decadă cu carburanți economisiți

Urmează exemplul mecanizatorilor de la Cobadin

L-am găsit zilele trecute în timpul prînzului pe tov. Ion Ghenu, șeful brigăzii a 8-a de la S.M.T. Cuza Vodă, regiunea București, citind ziarul „Agricultura Nouă". Mi-a spus din capul locului că și mecanizatorii de aici aflaseră despre inițiativa brigăzii a 13-a de la S.M.T. Cobadin, regiunea Constanța, condusă de Ion Trandafir, de a lucra a 10-a zi din decadă cu carburanți economisiți. Și au hotărît să le urmeze întocmai exemplul.

Lucrînd pe ogoarele gospodăriei colective „Gheorghe Dimitrov" din satul Ceacu, comuna Cuza Vodă, și mai apoi la desțelenirea terenurilor grele din baltă — de la punctul „Castelu" al gospodăriei de stat Călărași — brigada a 8-a de la S.M.T. Cuza Vodă a realizat în total 1.483 de hantri, față de cei 830 de hantri planificați.

Am aflat cu acest prilej că tractoristul Constantin Burciu din brigada a 8-a, deosebit de premiile pentru producție, are de încasat un premiu cuvenit pentru întreținerea exemplară a tractorului, căruia i-a prelungit durata de funcționare între două reparații cu mulți hantri, economisind peste 9.000 de lei.

Pe întreaga campanie brigada a 8-a a economisit aproape 8.000 kg de motorină, în afară de benzină și ulei.

— Noi ne-am făcut o socoteală — a precizat tov. Ghenu — și am ajuns la concluzia că folosind combustibilul economisit în decursul celor 7 decade din cursul campaniei de primăvară, am putut lucra mai mult de o decadă numai din economiile de carburanți. Iată de ce ne-am propus să considerăm inițiativa de a lucra a 10-a zi din decadă cu carburanți economisiți ca pe o pîrghie bună în muncă, ce ne stimulează să obținem noi și noi succese.

L. EȘEANU

Nici o comună FĂRĂ SECTOR SOCIALIST PUTERNIC

O NOUĂ INTOVĂRĂȘIRE

În satul Sic, comuna Cărand, regiunea Oradea, a luat ființă de curînd o întovărășire agricolă ce a primit numele „Viață Nouă". În noua întovărășire s-au înscris 16 familii de țărani muncitori. Primii care au intrat în întovărășire au fost Pavel Fărcuțu, care a fost ales președinte al întovărășirii și Ion Jurca.

C. ION
corespondent

GOSPODĂRIA COLECTIVĂ „1 IUNIE"

Țăranii muncitori din comuna Balaci, raionul Roșiorii de Vede, îndrumați îndeaproape de comitetul comunal de partid, au luat inițiativa de a constitui o gospodărie agricolă colectivă.

Săptămîna trecută, s-au adunat la sfatul popular mai bine de 50 de săteni, printre care și cei ce au hotărît constituirea gospodăriei colective „1 Iunie".

În noua colectivă s-au înscris 25 de familii cu o suprafață de pămînt de 64 hectare. La inaugurarea gospodăriei au venit mai bine de 700 de țărani muncitori din satele învecinate.

AUREL LIRCA
corespondent

NUMAI IN CÎTEVA ZILE...

Sectorul socialist din agricultura raionului Carei a crescut cu încă 32 de familii. Din acestea, 24 de familii cu o suprafață de 40 ha au intrat în gospodăriile colective, iar restul în întovărășirile agricole. În gospodăria colectivă din Tireăm s-au înscris 4 familii cu 17 ha de teren, în cea din Urziceni, 6 familii, iar în întovărășirea „Steaua Roșie" din Moftinul Mare 4 familii.

INTOVĂRĂȘIRE POMICOLĂ

De curînd, în satul Curtuiașu Mare din comuna Valea Chioarului, regiunea Baia Mare, a luat ființă o întovărășire pomicolă, a treia unitate de acest fel întemeiată de la începutul anului în raza acestei comune. Noua întovărășire are 24 de membri cu 10 ha teren. Printre primii care au depus cereri de înscriere se numără comuniștii Gheorghe Petran, Florea Achim, Arghir Aron, deputații Iosif Tunsu, Ion Avram și alții.

D. STANCU
corespondent

Săgeți

Tehniciana agricolă Silvia Chicereanu de la sfatul popular al comunei Grivița, raionul Liești, spune deschis că nu e încă timpul să se înceapă... prașila culturilor, deși pe majoritatea parcelelor au năpădit buruienile.

— Împinge binișor fereastra, să nu ne vadă tehniciana...

— Nicio grijă. Asta doarme tot timpul! Ce, parcă pînă acum ne-a văzut?...

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

Pe teme actuale

DE PAZĂ AVUTULUI OBȘTESC

Aproape nu este zi, în care ziarele să nu anunțe înființarea unor noi ramuri de producție în gospodăriile colective, ori creșterea avutului cooperativelor agricole de producție și întovărășirilor. Citind aceste știri, oricine își poate da seama că în agricultura țării noastre dezvoltarea și consolidarea sectorului socialist este o problemă la ordinea zilei. Deci, orice sugestie menită să ajute cooperativizarea agriculturii e bine venită.

Despre ce este vorba? Pe scurt, despre faptul că unii colectiviști manifestă încă multă nepăsare față de avutul obștesc, provocînd astfel mari pagube gospodăriilor. Spre sfîrșitul iernii acesteia de pildă, paznicul de la gospodăria colectivă din Jimbolia, regiunea Timișoara, a plecat din post să-și facă unele treburi personale. Cineva, poate din dușmănie față de gospodărie, poate din neglijență a ridicat geamurile de pe răsadnițe. Rezultatul? O mare parte din răsadurile de roșii au înghețat. Aceeași dovadă de dezinteres față de avutul obștesc au dat președintele și contabilul gospodăriei colective din Hotarele, raionul Oltenița, aprobînd cheltuieli inutile în valoare de 6.000 lei, sau risipind unele materiale în valoare de 7.000 lei.

Lipsa de grijă față de avutul obștesc nu se manifestă însă numai ca un aspect al dezinteresului și nepăsării. Unii colectiviști confundă avutul obștesc cu averea lor personală și se înfruptă din el; fură. Bunăoară, brigadierul Simion Petuhov de la gospodăria colectivă din Carcaliu, raionul Măcin, și-a însușit nici mai mult nici mai puțin decît 240 kg de pește din producția brigăzii. Alții, în frunte cu întreaga conducere de la gospodăria colectivă din Chirnogeni, raionul Negru Vodă, luau produse din magazia gospodăriei pentru folosul lor personal, deoarece magazionerul nu ținea nici o evidență.

Este adevărat că majoritatea colectiviștilor din țara noastră sînt oameni cinstiți, care muncesc cu tragere de inimă pentru ca unitățile lor să crească și să înflorească cît mai repede. Năravurile vechi ale unora însă n-au fost încă stîrpite. Ca probă, exemplele de mai sus. De bună seamă, făptașii au fost și sînt pedepsiți, unii cu închisoare, ca cei de la Chirnogeni și Carcaliu, alții cu plata daunelor. Dar gospodăria? Ea a suferit pierderi și a bătut pasul pe loc. Iată de ce, aceste atitudini individualiste și meschine ale unora trebuie curmate din fașă, înainte de-a se manifesta. Cum? Printr-un curent de opinie dîrz, sănătos, de care să se lovească orice încercare de furt, de nepăsare și dezinteres față de avutul obștesc.

În acest fel, fiecare gospodărie colectivă se va putea dezvolta fără poticneli, înlesnind membrilor ei să-și ridice nivelul de trai și atrăgînd la muncă unită noi și noi țărani muncitori individuali din împrejurimi.

GH. LEU

Cultura şi viaţa

O păţanie care nu se uită

Anul trecut, Rişcoteanca a fost fruntaşă pe raion. La însămînţările de primăvară mai ales, a mers treaba strună. După ce s-a terminat cu semănatul a venit la rînd îngrijirea culturilor de toamnă. Ionică Bunea, agronomul de la punctul agricol din comună, nu sta cum nu stă apa. Nu-i vorbă că şi gospodarii din Rişcoteanca sînt oameni harnici. Vorba lui Tănase Negoiţă: „e bună hărnicia, măi fraţilor, că-ţi umple hambarul". Muncind aşa pe întrecute, tabla de onoare din faţa sfatului, pe partea cea roşie, era plină de fruntaşi. O bucată de vreme, pe cealaltă jumătate, pe cea neagră, n-a apărut nici un nume. Intr-o zi însă iată că s-a ivit şi pe locul codaşilor un nume. Numele lui Gogu Ifrim. Iar dedesubt sta scris: „Codaş la îngrijirea culturilor de toamnă".

Cu vreo săptămînă mai înainte, şi-n alte dăţi, nu-i vorbă, Ionică Bunea le vorbise gospodarilor din Rişcoteanca despre pagubele pe care le aduc buruienile. Gogu Ifrim era şi el în sală, la cămin. Auzise şi el spusele agronomului, dar, vorba lui Tănase Negoiţă, „pe-o ureche i-a intrat şi pe cealaltă i-a ieşit". „Parcă-l aud pe agronom cum ne sfătuia să ne plivim ogoarele. Nu mănîncă doi copii într-un an atîta pîine cîtă mănîncă buruienile dintr-un hectar de grîu, ne-a spus el. Şi unde mai pui că se înmulţesc dacă nu le smulgi de crude". Apoi, băgînd de seamă că agronomul era acolo, Tănase Negoiţă zise:

— Aşa-i că am dreptate, tovarăşe Bunea?

— Ai dreptate, nene Tănase, dar cînd omul e îndărătnic, ce să-i faci? M-am uitat ieri la grîul lui nea Ifrim. E plin de pălămidă. Dacă n-o smulge în 2-3 zile, au să crească bălăriile astea şi are să-l păgubească de cîteva sute de kilograme de grîu. Fiecare buruiană fură din jurul ei hrana la 10-20 de fire de grîu, le umbreşte şi le suge apa din pămînt. Buruiana în semănătură e ca vulpea în coteţul cu găini. Nu mi-ar fi necaz dacă Gogu Ifrim ar fi om leneş, dar nu-i. E însă tare încăpăţînat. Şi-a şters numele de pe tablă şi-a spus că paguba din buzunarul lui nu mă doare pe mine.

— Lasă-l în plata domnului, tovarăşe agronom, noi să ne vedem de treburile noastre, că doar n-o să oprim noi carul în drum pentru un cioi uscat, zise Tănase.

— Are dreptate Tănase, tovarăşe Bunea, mai bine să ne sfătuim ce mai avem de făcut acum după ce am curăţat grîul — zise Iordache Popa, un bătrînel sprinten şi tare harnic.

— Acum, moş Iordache, porumbul, praşila, asta e la rînd şi cît mai repede. Chiar de mîine trebuie să-i dăm bătaie, zise hotărît agronomul.

★

Slobozit din strînsoarea scoarţei uscate, porumbul rişcotenilor a pornit galop şi curînd s-a făcut de sapa a doua. In acest timp, grîul creştea şi el. Peste cîteva săptămîni rişcotenii au pornit să-l secere. L-au secerat în pîrgă, aşa cum îi sfătuise agronomul. Cînd a pornit batoza în arie, la Rişcoteanca, s-a văzut că grîul plivit de buruieni era curat ca aurul. Venise la rînd şi grîul lui Gogu Ifrim. La valul batozei era Tănase Negoiţă. Cînd a apucat primul snop şi-a dat să-l răsfire pe gura batozei, a simţit că s-a fript la mîini. Pălămida spinoasă din snop îi arsese palmele. I-a făcut semn lui Gogu Ifrim să urce sus.

— Vino, mă, încoace şi dă-ţi spinii la val că eu nu pot, m-am ars la palmă, strigă el tare.

Gogu Ifrim s-a urcat repede pe scară. N-a prea înţeles bine ce vrea Tănase.

— Dă la coş, Gogule, pălămida asta, că eu nu pot, zise Tănase, şi-i făcu loc să treacă la val. Gogu Ifrim se încruntă dar nu spuse-o vorbă. Incepu să răsfire snopii şi să scrîşnească din dinţi. Intr-adevăr, pălămida uscată parcă era jar. Cînd a terminat şi şi-a văzut palmele roşii ca focul, Gogu Ifrim a mîrîit printre dinţi o vorbă grea, blestemînd pălămida. Cînd s-a dat însă jos şi a văzut că şi grîul e plin de neghină şi de măzăriche, şi-a mai aflat că făcuse cu 286 kg mai puţin ca vecinul lui, moş Iordache Popa, Gogu Ifrim a trîntit pălăria de pămînt şi-a zis mînios, foc:

— Aşa-mi trebuie dacă-s căpăţînos. Măi, fraţilor, păţania asta o să-mi fie de învăţătură şi n-am s-o uit cît oi trăi.

I. ANDREI

Un nou lot de tocători de nutreţ

Muncitorii uzinelor „7 Noiembrie" din Craiova muncesc cu însufleţire pentru a îndeplini şi depăşi planul de producţie la fabricarea utilajului agricol şi a-l trimite la timp oamenilor muncii de pe ogoare.

In fotografie: montorii Marin Nicolae şi Ion Mitran (în primul plan) făcînd ultima revizie unui nou lot de tocători de nutreţ.

Miniaturi

IEDERA

Dumneei, cucoană mare,
Intinzîndu-se la soare,
S-a sucit, s-a-ncolăcit,
Pînă-n vîrf i s-a suit.
Iar copacul, dedesubt,
Stă umbrit de ea şi supt.

Ia desprinde-o de copac
Şi-ai să vezi că-l vii de hac!

PETRE POPA

RECENZIE

I. C. Vissarion

„LUPII"

Dintre scriitorii care au fost de partea ţărănimii răsculate în 1907 este şi I. C. Vissarion, a cărui lucrare „Lupii" a apărut recent. Piesa cuprinde patru acte, în care ni se înfăţişează cu putere dramatică lumea împărţită a satului din trecut: pe de o parte ţăranii asupriţi, iar pe de altă parte, împilatorii în frunte cu moşierii.

Scriitorul I. C. Vissarion, de loc din Costeşti-Argeş, a trăit în mijlocul ţărănimii truditoare pe pămîntul boieresc, a fost alături de ţărani în zilele mîniei din 1907 şi a scris la ziarele socialiste. Piesa „Lupii" a apărut prima oară îndată după răscoale, în ziarul „România Muncitoare".

I. C. Vissarion a reuşit să înfăţişeze limpede zbuciumul acelor timpuri dinainte de răscoală, şi ceasul răscoalei, arătînd fel de fel de tipuri de ţărani, pătrunzînd în firea lor, în felul lor de a gîndi şi de a înţelege drumul lor. Ion Găvan, un ţăran lipsit de carte, este un om nehotărît, pe cînd alţii ca, de pildă, văduva Stanca, femeia care vede hotărît calea ce trebuie urmată, îndeamnă la răscoală, la stîrpirea „lupilor" fără nici o cruţare.

Pentru cei ce n-au trăit cumplitele zile ale lui 1907 lucrarea lui I. C. Vissarion constituie o oglindă a suferinţelor îndurate de ţărani sub regi, capitalişti şi moşieri, şi a luptei celor ce muncesc pe ogoare, pentru o viaţă mai bună.

DEMETRU PAN

EXPERIMENTAREA SISTEMULUI IMBUNATĂŢIT DE SALARIZARE SI PREMIERE

După reorganizarea brigăzilor la S. M. T. Pribileşti

Brigăzile de tractorişti de la S.M.T. Pribileşti, regiunea Baia Mare, se aflau pe teren, unde continuau lucrările din campania de primăvară, cînd a început şi aci experimentarea sistemului îmbunătăţit de salarizare.

Mecanizatorii din staţiune au primit cu adîncă bucurie această veste şi au dezbătut cu interes măsurile elaborate în vederea îmbunătăţirii organizării muncii, a salarizării şi premierii lor.

In discuţiile ce s-au purtat de pildă în cadrul brigăzii care lucrează în comuna Somcuţa Mare a fost subliniat şi faptul că sistemul premial a fost mult simplificat. Acum, pentru fiecare hectar ce se lucrează peste planul campaniei respective, tractoristul primeşte un premiu de 5 lei, şeful de brigadă 2 lei, iar pontatorul-alimentator 1,5 lei, toţi mecanizatorii fiind aşadar interesaţi în îndeplinirea planului. Tractoristul fruntaş Ambrozi Mureşan de exemplu, care în campania de primăvară a executat peste plan diferite lucrări pe 104 hectare, a primit un premiu de 520 lei. Cîştiguri sporite au obţinut şi mulţi şefi de brigadă de la S.M.T. Pribileşti. De exemplu, într-o singură lună de la începerea experimentării sistemului îmbunătăţit de salarizare, tov. Grigore Zerghe, şeful brigăzii a 6-a, a cîştigat aproape 1.000 lei adică dublu faţă de luna precedentă. Şi tractoriştii au obţinut sporuri însemnate de salarii. Ştefan Praju din brigada a 6-a, de pildă, a cîştigat luna trecută 894 lei, faţă de 400 lei, în luna precedentă.

In scopul unei cît mai mari cointeresări a mecanizatorilor, conducerea staţiunii a reorganizat brigăzile. Acum, la S.M.T. Pribileşti există numai 6 brigăzi cu cîte 8—9 tractoare, faţă de 9 cîte lucrau înainte cu cîte 4—5 tractoare. Desfiinţîndu-se trei posturi de şefi de brigadă şi cinci de pontatori-alimentatori s-a putut face o economie de 5.000 lei lunar.

Tot în scopul stimulării tractoriştilor — spre a se obţine economii de seamă şi a se mări cîştigurile prin premiul de 50 la sută din valoarea acestor economii, — şeful de brigadă Paul Brassai a propus să se introducă un „carnet de bord" al tractoristului, cu ajutorul căruia se simplifică evidenţa lucrărilor efectuate şi a consumului. De asemenea, mecanizatorii au propus înfiinţarea unui carnet centralizator pe brigadă în care să fie trecute toate datele de care are nevoie serviciul contabilităţii din staţiune. Şi această propunere a fost acceptată de către conducerea staţiunii şi va fi aplicată la cîteva brigăzi.

N. SAVEL
corespondent

Insămînţările artificiale la animale

Insămînţarea artificială constituie cea mai economică şi valoroasă metodă de înmulţire a animalelor domestice. Ea cunoaşte de altfel o extindere din ce în ce mai mare, atît în ţara noastră cît şi în celelalte ţări cu democraţie populară.

Marea însemnătate a aplicării metodei însămînţărilor artificiale în practica zootehnică se poate vedea îndeosebi din foloasele ce se dobîndesc prin utilizarea ei. De pildă, cu sperma (sămînţa) recoltată de la un reproducător de mare valoare se pot însămînţa un număr de 10—20 ori mai mare de femele (vaci, oi etc.) decît în cazul folosirii montei naturale. Astfel, cu sămînţa obţinută de la un berbec se pot însămînţa circa 1.000—1.500 oi faţă de numai 60—80 oi cîte poate monta un berbec într-un sezon de montă. La fel, cu sămînţa obţinută de la un taur într-un sezon de montă se pot însămînţa pînă la 1.000 vaci, în timp ce în cazul montei naturale un taur poate monta numai 50—70 vaci.

Mai trebuie subliniat şi faptul că prin folosirea metodei însămînţărilor artificiale, o dată cu reducerea numărului de reproducători se pot face şi economii importante de furaje ori alte cheltuieli legate de întreţinerea reproducătorilor. De asemenea, această metodă face posibilă ameliorarea rapidă a raselor de animale, prin utilizarea la reproducţie a celor mai buni reproducători.

Un alt avantaj rezultat de pe urma folosirii însămînţărilor artificiale este şi acela că numărul femelelor fecundate (rămase pline) este cu mult mai mare decît în cazul aplicării montei naturale. La staţiunea de însămînţări artificiale din oraşul Constanţa, de pildă, tehnicianul operator Mihail Floca a obţinut, aplicînd această metodă, un procent de 88 la sută vaci pline din numărul total al vacilor însămînţate.

O importanţă deosebită prezintă această metodă şi din punct de vedere sanitar-veterinar, deoarece ne ajută să înlăturăm posibilitatea transmiterii bolilor contagioase ca, de exemplu: durina, trichomonoza, vaginita granuloasă etc. Ca urmare a perfecţionării metodei de însămînţare artificială, în ţara noastră, în acest an se vor organiza 12 centre de reproducţie şi combatere a sterilităţii la taurine. Fiecare centru va deservi gospodăriile agricole socialiste şi cele individuale pe o rază de 30—40 km. Datorită acestui sistem de organizare se va putea realiza o îmbunătăţire a calităţii taurinelor din ţara noastră, folosindu-se la reproducţie numai tauri de mare valoare zootehnică. Conducerea acestor centre va fi încredinţată inginerilor zootehnişti şi medicilor veterinari, care vor urmări şi modul cum se execută această lucrare la fiecare comună.

MARCEL PARASCHIVESCU
Aspirant ing. din Institutul de cercetări zootehnice

Să facem polenizarea artificială suplimentară la secară si lucernă

In mod obişnuit, polenizarea la secară şi lucernă se face prin vînt sau cu ajutorul insectelor.

Anul acesta, timpul ploios împiedică în mare măsură polenizarea naturală a acestor culturi, fapt care poate duce la o scădere simţitoare a recoltelor.

Pentru a preîntîmpina acest neajuns, se recomandă cultivatorilor să facă polenizarea suplimentară artificială. La secară dimineaţa după ce s-a luat roua, se trece cu o funie întinsă prin lan, lovind plantele sub spice. In cazul cînd timpul continuă să fie umed, polenizarea se va începe de îndată ce s-a oprit ploaia şi s-au zvîntat spicele. Lucrarea se repetă 4-5 zile în şir.

La lucernă polenizarea artificială suplimentară se execută tot cu ajutorul frînghiilor de care se leagă, din 10 în 10 cm, măturici de sorg sau ramuri subţiri, lungi de circa 15 cm cu scopul de a deschide florile şi a pune în libertate polenul. Frînghiile bine întinse sînt purtate de doi oameni prin lanul de lucernă, în zilele cînd plantele sînt uscate (dar nici pălite de soare). Polenizarea artificială suplimentară la lucernă se face în tot timpul înfloritului de 3-4 ori pe zi, din două în două zile.

Să cunoaştem şi să combatem dăunătorii pomilor

Printre fluturii deosebit de periculoşi pentru pomii roditori, care-şi fac apariţia în luna aceasta, se numără şi următorii:

1 *Molia mărului.* Femelele acestui fluture depun ouăle pe tulpinele sau crengile pomilor, în grămezi de 20—70 bucăţi, acoperindu-le cu o substanţă care formează o ţeastă elastică. Clocirea durează aproximativ 15 zile, iar prin septembrie apar omizile. Primăvara omizile se hrănesc cu mugurii abia apăruţi şi frunzele tinere.

2 *Sfredelitorul ramurilor.* Fluturii lui se ivesc în lunile iunie, iulie şi sboară pînă toamna. Femela depune cîte 150—800 de ouă, izolate, la baza mugurilor sau la bifurcaţia ramurilor. După circa 8 zile apar omizile care sapă galerii în peţiolul frunzelor şi în lăstarii tineri distrugîndu-i. După aceasta omizile îşi fac galerii în ramurile mai groase în care iernează. In primăvara şi vara viitoare omida îşi schimbă locul de mai multe ori, trecînd pe ramuri din ce în ce mai groase unde iernează pentru a II-a oară. De abia în primăvara anului al treilea, omida se transformă în pupă, iar după trei săptămîni în fluture.

3 *Fluturele auriu.* Işi face apariţia în lunile iunie-iulie şi chiar mai tîrziu. Femela depune 200—300 de ouă, în pachete lunguieţe pe una din feţele frunzelor. Peste circa 20 de zile din ouă ies omizile care trăiesc în asociaţie (cuiburi) dezvoltîndu-se încet. Primăvara omizile ies din cuiburi rozînd mugurii apoi trec pe frunze pe care le înfăşoară în nişte fire mătăsoase, formînd cuiburi uşor vizibile. Peste circa 30 de zile se transformă în pupe din care peste 10—15 zile apar fluturii.

4 *Nălbarul.* Femela lui depune 200—250 ouă în grămezi de cîte 50—100 buc. pe faţa frunzelor pomilor fructiferi. Clocirea durează 2—3 săptămîni, după care se ivesc omizile. Ele se hrănesc 20—30 de zile, şi apoi îşi ţes cuiburi dintr-o singură sau două frunze răsucite în formă de ţigară, unde iernează. Primăvara omizile se hrănesc cu mugurii abia apăruţi apoi cu frunzele pomilor. Omizile se transformă în pupe şi apoi după circa 2 săptămîni în fluturi.

5 *Inelarul.* Se aseamănă cu fluturele auriu în ceea ce priveşte sborul. Spre deosebire de acesta, femela inelarului depune ouăle sub formă de inel în jurul ramurilor subţiri. De aici îi vine şi numele. Primăvara apar omizile. Ele îşi ţes cuiburi de obicei la bifurcaţia ramurilor. Omizile ajung la maturitate după aproximativ 45 de zile în care timp năpîrlesc de 5 ori formînd de fiecare dată un alt cuib.

Impotriva acestor dăunători foarte periculoşi este necesar să se ducă o luptă neîntreruptă aplicînd la timp întreg complexul de măsuri care asigură distrugerea lor. Astfel alături de combaterea pe cale mecanică, care constă în: culegerea cuiburilor de omizi, distrugerea ouălor, culegerea fructelor viermănoase etc., trebuie făcute şi tratamentele chimice indicate de organele agricole.

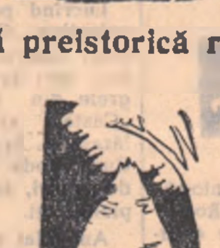
Impotriva fluturilor se poate lupta cu eficacitate prin prăfuiri cu D.D.T. sau H.C.H. (hexacloran) pulbere. Omizile de toate felurile se combat prin stropiri cu hexacloran şi D.D.T., emulsii în concentraţie de 0,7—1 la sută precum şi cu arseniat de calciu şi de plumb (0,4—0,5 la sută).

Ing. PETRE MATEI

Din toată lumea

O locuinţă preistorică reconstituită

Pe malul drept al rîului Desna, din regiunea Cernigov (U.R.S.S.), a fost descoperită o locuinţă preistorică. Timp de trei ani, arheologii au cercetat şi au scos la lumina zilei rămăşiţele unor vechi construcţii, precum şi un mare număr de diferite obiecte casnice. Atenţia

cercetătorilor a fost atrasă îndeosebi de unele desene geometrice şi picturi, executate cu multă artă pe doi colţi de mamut (strămoş al elefantului).

Locuinţa, reconstituită în întregime, va fi expusă la muzeul Academiei de Ştiinţe a Ucrainei.

„Lumea tăcerii" e plină de zgomote

In mod obişnuit, se credea că în adîncul mărilor şi oceanelor nu există nici un fel de zgomot. Toţi cei ce au cercetat străfundurile erau de aceeaşi părere: sub apă este lumea tăcerii.

Iată însă că mai mulţi savanţi din diferite ţări au descoperit cu prilejul unor cercetări că „lumea tăcerii" e plină de zgomote. Aceste zgomote înregistrate cu ajutorul unor aparate de recepţie nu sînt altceva decît „strigătele" peştilor.

In afară de mamiferele marine — balena şi delfinul care scot adevărate ţipete — foarte multe specii de peşti îşi au propriile lor „voci".

Neavînd coarde vocale, ei se servesc de alte organe pentru a se face auziţi. Bunăoară, unii peşti fac să vibreze băşica lor înotătoare producînd un zgomot asemănător unui mormăit înfundat; alţii scrîşnesc din dinţi, băşica înotătoare servindu-le în acest caz drept cutie de rezonanţă. In sfîrşit alţi peşti fac să vibreze anumiţi muşchi

ai aripioarelor, producînd astfel un zgomot asemănător unui dinam în funcţiune.

Bumbac din... piatră

In Angarsk, regiune din Siberia răsăriteană, (Uniunea Sovietică), a fost construită o uzină pentru fabricarea bumbacului mineral din piatră.

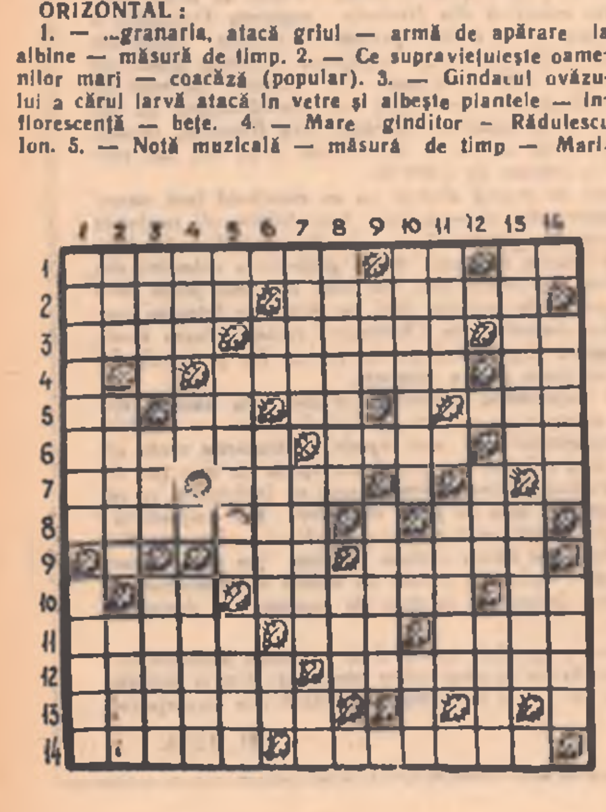
Noul produs se aseamănă foarte bine cu bumbacul hidrofil. El va avea o largă întrebuinţare în diferite industrii.

CUVINTE INCRUCIŞATE

Duşmanii culturilor

ORIZONTAL:

1. — ...granaria, atacă grîul — armă de apărare la albine — măsură de timp. 2. — Ce supravieţuieşte oamenilor mari — coacăză (popular). 3. — Gîndacul ovăzului a cărui larvă atacă în vetre şi albeşte plantele — inflorescenţă — beţe. 4. — Mare gînditor — Rădulescu Ion. 5. — Notă muzicală — măsură de timp — Marinescu Teodor — luna de descreştere. 6. — Fluturele alb a cărui omidă produce pagube serioase în anii secetoşi printre culturi — atacă din nou — pronume 7. — Pe el trăieşte omida păroasă — bou din mitologia egipteană. 8. — Plan de lucru pe ore — plantă textilă — contarinia e musca ce atacă pomul fructifer ce se numeşte... 9. — Obstacol — pantaloni (în portul ţărănesc). 10. — Indispensabil în orice gospodărie — Aporia crataegi, în limbaj popular — Vasile Udrea. 11. — Veşnic... şi ferice, veselul Alecsandri — ape curgătoare — fac parte din moleculă. 12. — Malacosoma neustria — săpat sub apă. 13. — Indrumător sau... tehnic 14. — Un soi cunoscut de grîu de primăvară — viermele sfeclei (filoxera sfeclei) pl.

VERTICAL:

1. — Gîndacul de... mare duşman al cartofului — necesară. 2. — H2O la plural — iepure fără cap — verigă. 3. — Vezi 3 orizontal — poezia ce preamăreşte pe eroi — act ce se ataşează la un alt act (birocratic) 4. — Cînd se... distrug cuiburile unor dăunători — 100 m.p. — sărac lipit pămîntului (popular) 5. — Simbolul sodiului — virg... nume de fată — car întors cu roţile în sus, şi numele unei insecte 6. — Andrei Diaconescu — gărgăriţa trifoiului — rîu în Franţa. 7. — Inflorescenţă în... — fără pereche — pronume. 8. — Buha semănăturilor — Ilie fără cap. 9. — Cărbune fără început şi fără sfîrşit — gîndacul ghebos (Zabrus... mai puţin o literă). 10. — Cu înflăcărare — pronume — unitate de măsură veche din Moldova. 11. — Chiag (popular) — clasă socială la indieni. 12. — Se întrebuinţează la combaterea dăunătorilor animali primăvara în livezi — plantă ce e atacată de Lema Melanopa. 13. — Partea întîia a gîndacului ghebos — mult interes. 14. — Molia grîului — neglijează.

ING. PERIAN EUGENIA

SATIRA

D I H O R I I

Piesă în 2 acte din care se poate vedea cum au avut de pătimit nişte sărmane găini de pe urma unor dihori

Personajele: Directorul gospodăriei de stat; Inginerul, Tehnicianul zootehnist, Contabilul şi Planificatorul

ACTUL I

Acţiunea se petrece în biroul directorului. (E şedinţă.)

Directorul: De astăzi, tovarăşi, va trebui să ne îngrijim şi mai temeinic de păsările noastre, avînd în vedere că ni s-au încredinţat numai păsări de prăsilă. Şi fiindcă aceasta nu se poate realiza fără o studiere a problemei, propun să începem o discuţie asupra principalelor aspecte pe care le ridică îngrijirea păsărilor în gospodăria noastră.

Ceilalţi (toţi): Foarte bine!

Directorul (mulţumit): Cred că ştiţi cu toţii, că între produsele de origine animală, carnea de pasăre este cea mai căutată. In primul rînd fiindcă consumatorul o are întotdeauna proaspătă la dispoziţie...

Tehnicianul: Aşa zicea şi coana Catinca, soţia 'mneavoastră, cînd îi duceam astă vară puii.

Directorul (continuînd): Avînd greutatea mai mică decît celelalte animale...

Contabilul (gînditor): Sînt mai greu de observat lipsurile.

Directorul (continuînd): Iar pe de altă parte, carnea de pasăre se mistuie mai uşor...

Planificatorul: Asta se poate vedea şi din faptul că numai în lunile de vară s-au... mistuit, cu aprobarea dumneavoastră, 413 pui, pentru care am încheiat şi proces verbal de pierdere normală.

Contabilul: Lasă, dragă, cifrele. Astea-s cu bucluc întotdeauna.

Directorul: Eu cred, tovarăşi, că nu este cazul să intrăm în amănunt. Noi trebuie să privim problema din punct de vedere ştiinţific. Desigur că noi am greşit atunci cînd ne-am „ocupat" nu mai de pui. Se ştie doar că la păsările îngrăşate carnea devine mult mai fină şi mai hrănitoare...

Inginerul: Şi ce propuneţi, tovarăşe director?

Directorul: Propun să acordăm mai multă atenţie îngrăşării păsărilor.

Planificatorul: Şi cum facem să le... îngrăşăm? Le mărim tainul?.

Directorul: In primul rînd, deoarece avem prea multe păsări, şi brigadiera noastră nu le poate îngriji cum trebuie, va trebui să luăm asupra noastră o parte din ele. Asta pentru a le îngriji cu toată atenţia.

Contabilul: Tovarăşe director, nici nu ştiţi ce mare bucurie mi-au produs aceste înţelepte măsuri pe care le-aţi anunţat aici. Ieri tocmai am primit un răvaş de la soacră-mea, de la Iaşi. Mă întreba dacă nu i-aş putea face rost şi ei de cîteva păsări. Aşa... de prăsilă. Bineînţeles că bătrîna le-ar îngriji ca pe ochii din cap. Nici nu ştiţi cît de mult ţine la păsări.

Inginerul: Măsurile dumneavoastră, tovarăşe director, sînt extraordinar de bine venite, mai cu seamă că în acest fel se preîntîmpină şi pagubele pe care le-ar putea pricinui o molimă.

Directorul: Tot ceea ce s-a spus aici e foarte just. Şi mă bucur mult, tovarăşi, că am putut lua aceste noi măsuri pentru păsările noastre la care ţinem cu toţii atît de mult.

ACTUL II

Din nou în biroul directorului. Aceleaşi personaje.

Directorul: V-am convocat din nou, tovarăşi, ca să luăm unele măsuri foarte urgente în legătură cu păsările noastre.

Tehnicianul: Ale noastre, a'e gospodăriei,... tot una-i. Cine are grijă de ele zi şi noapte?

Directorul: Păstraţi linişte, tovarăşi. V-am chemat să ne sfătuim. După cum ştiţi, păsările îngrăşate dacă nu sînt tăiate îşi pierd pofta de mîncare şi slăbesc, iar calitatea cărnii se pierde...

Contabilul: Păi, să urgentăm atunci lucrurile, tovarăşe director, că tocmai mă întreba nevastă-mea dacă nu mai luăm în „îngrijirea" noastră ceva păsări. Eu zic să mai „reformăm" o parte din ele. Dăm la cantină vre-o 50 — ca să avem oricînd o acoperire — iar restul le vindem...

Inginerul: Nu-s de acord să le vindem. Astea-s păsări de prăsilă!

Contabilul: Atunci propun să le luăm şi pe acestea în îngrijirea noastră. N-o să ne fie tocmai uşor să ne ocupăm şi de ele, dar... ce nu facem noi pentru gospodărie?

Directorul: Bravo, tovarăşe contabil! Iţi mulţumesc atît dumitale cît şi celorlalţi care m-au ajutat în rezolvarea unei probleme atît de grele. Mai aveţi vre-o problemă, tovarăşi?

Tehnicianul: Eu aş fi vrut să vă raportez, tovarăşe director, că brigadiera avicolă ne face greutăţi în muncă. Spune că jefuim fără ruşine avutul statului. De mine a zis că-s mai lacom ca un dihor.

Inginerul (indignat): Cum? Asta este curată neruşinare. Cu un asemenea om care nu are încredere în conducerea gospodăriei şi care ne bîrfeşte o să ajungem ca mîine — poimîine, cine ştie unde.

Tehnicianul: Păi d-aia vă întrebai şi eu: cu brigadiera ce facem? E dată dracului de gură. Să nu ne bage-n belea...

Directorul: O dăm afară. Pentru neglijenţă în muncă şi lipsuri în gestiune. Doar n-o să ţinem în gospodărie om care nu a îngrijit cum trebuie păsările gospodăriei.

LUCIAN DRAJNA

Recunoştinţă

Mai sînt mulţi ţărani muncitori care nu se îngrijesc să distrugă la timp omizile din livezile cu pomi.

— Frunzele alea să nu le mănînci!! Să-i lăsăm şi lui puţină umbră. Că şi el a avut grijă de noi...

(Desen de NIC NICOLAESCU)

Şi UMOR

Din experiența raioanelor fruntașe în COOPERATIVIZAREA AGRICULTURII

Primăvara anului 1956...

Vestea cooperativizării în întregime a raionului Negru Vodă s-a răspîndit cu iuțeala fulgerului de-a lungul și de-a latul țării, umplînd de bucurie inimile oamenilor muncii. Era primul raion din țară cu agricultura cooperativizată în întregime. De atunci și pînă astăzi, în mai puțin de un an de zile, veștile care anunțau obținerea unor asemenea succese de seamă pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii s-au ținut lanț. Unul după altul raioanele Hîrșova, Filimon Sîrbu, Călmățui, Medgidia, Bujoru, Galați, Brăila, Fetești, Măcin, Adam Clisi, Oltenița și Istria au devenit raioane cu agricultura cooperativizată în întregime. In fiecare din aceste raioane zecile de mii de familii de țărani muncitori formează astăzi o singură și mare familie — aceea a colectiviștilor și întovărășiților, iar pămîntul, pînă nu de mult îmbucătățit în mii și mii de parcele, despărțite prin tot atîtea haturi, se întinde pe tarlale mari, cît vezi cu ochii.

Succesele acestea n-au venit însă de la sine. Pentru obținerea lor s-a muncit cu avînt. Sub îndrumarea partidului mii de agitatori n-au precupețit nici un efort pentru a lămuri pe cei ce muncesc pe ogoare, asupra avantajelor ce le pot avea unindu-se în gospodării colective, cooperative agricole de producție și întovărășiri agricole.

In această pagină, publicăm o serie de materiale scrise de mai mulți colaboratori ai ziarului nostru, privind unele aspecte din experiența unor raioane fruntașe în munca pentru cooperativizarea agriculturii.

Buna organizare a muncii, chezășia succesului

O întrebare îi frămînta mereu pe colectiviștii din Comana. De ce la gospodăria agricolă colectivă Straja — care se găsește în apropiere — ziua-muncă are preț cu mult mai mare decît la ei? Să fie oare pămîntul colectiviștilor din Straja mai roditor? Să fie dînșii oameni mai vrednici decît comănenii? Nici una, nici alta. Colectiviștii din Comana și-au dat seama de acest lucru mai cu seamă în toamna anului 1953, cu prilejul unei vizite organizate la gospodăria colectivă din Straja. Au văzut atunci că recoltele sporite care întreceau cu mult media comunei nu picau din cer. Le smulgeau pămîntului ei, colectiviștii, muncind cu vrednicie, după cum scrie la carte. Dar, aplicarea întocmai a regulilor agrotehnice cerea în primul rînd o bună organizare a muncii. La Comana se lucrase pînă atunci de-a valma. Brigăzi existau, ce-i drept, însă numai pe hîrtie. Terenul nu era repartizat pe brigăzi. Nimeni nu răspundea de-o anumită cultură. Se obțineau producții mari sau mici, se depășea sau nu planul, brigăzilor le era aproape tot una. Oamenii alergau după norme. Cît mai multe norme. Unii colectiviști conștiincioși făceau totuși lucrări de bună calitate. Alții însă, știind că nu răspund de-o anumită bucată de pămînt, că nu vor da nimănui socoteală, făceau treabă de mîntuială. La prășit mai mult acopereau buruienile cu pămînt în loc să le taie. Și mai era ceva. Așa-zisa recepție a lucrărilor o făcea „personal" inginerul agronom Zaharia, stînd comod în birou și completînd formularele. Firește că în acest fel lucrările executate erau de slabă calitate și recoltele obținute mici.

Pentru a curma această stare de lucruri colectiviștii au trecut la reorganizarea brigăzilor și echipelor cărora li s-au repartizat suprafețe pe toată perioada întreținerii culturilor și a recoltării.

Munca a pornit cu mai mult avînt și în acest fel s-a putut ține și o evidență mai bună. In anul 1954 producțiile au fost mulțumitoare. Ca urmare, valoarea zilei-muncă a saltat de la 6,5 kg cereale în anul 1953, la 12,20 kg, deci aproape dublu. In anul următor s-au împărțit 17 kg de cereale la ziua-muncă. S-au dat în plus bani și alte produse, valoarea zilei-muncă atingînd peste 30 lei. Văzînd că gospodăria merge tot mai bine, că se obțin recolte cu cîte 400—1.200 kg mai mari decît media comunei la fiecare cultură și că munca celor din gospodărie este răsplătită din plin, țăranii muncitori din sat au început să se înscrie în număr mare în colectivă. Numai în acel an peste 40 de familii cu o suprafață de 196 ha pămînt arabil au intrat în gospodărie. Participarea la muncă a crescut și ea simțitor. In timp ce în anii 1950 și 1951 nu atingea decît 60—65 la sută, în 1955 a ajuns să fie de 92 la sută.

Totuși mai existau frămîntări printre colectiviști. Erau unele nemulțumiri pricinuite de slaba organizare a muncii. Deși culturile erau repartizate pe brigăzi și echipe și se putea ține cu ușurință evidența muncii, în loc să se aplice norma individuală — astfel ca fiecare colectivist să-și primească răsplata dreaptă a muncii lui — se aplica norma colectivă pe echipe. Se împărțea, să zicem, întreaga suprafață de 30 ha prășite la cei 15 oameni din echipă și revenea fiecăruia cîte 2 hectare. Nu se ținea socoteala cine a muncit mai mult, cine mai puțin. Toți erau băgați în aceeași oală. Nemulțumiri mai mari se stîrneau mai cu seamă cînd era vorba de refăcut, fără plată, o lucrare prost executată.

— De ce să sufăr eu pentru altul din echipă care nu și-a făcut datoria cum trebuie? zicea pe bună dreptate Aurel Bălăceanu — un colectivist fruntaș.

Era desigur un sistem de normare greșit aplicat.

Oamenii ar fi vrut să-și spună păsul inimii într-o adunare generală, să facă propuneri. Dar cine-i asculta? Vechiul consiliu de conducere al gospodăriei era rupt de mase, nu convoca adunări generale cu lunile, săvîrșea greșeli. La începutul acestui an colectiviștii din Comana au trecut la alegerea unui consiliu de conducere format din oameni unul și unul, gospodari și pricepuți: Voicu Gh., Ion Păun, Stoica Gh. și alții, iar ca președinte a fost ales cel mai destoinic dintre ei, agronomul Hudițeanu Niculae.

In urma îndrumărilor primite din partea organelor raionale și a instructorului Vaida Aurel din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, colectiviștii din Comana au trecut la aplicarea normării individuale. Ceea ce la început li se părea cu neputință de realizat, astăzi le apare ca lucrul cel mai firesc din lume. De pildă, la cultura de floarea-soarelui fiecare și-a luat să prășească într-o zi, după puterile lui: unul 3 rînduri, altul 4, altul 6. Procentajul dobîndit în acea zi n-a mai fost egal. S-a putut face astfel și un control riguros al calității. Cine muncește prost să-și refacă singur lucrarea. Vorba proverbului: „Leneșul mai mult aleargă". De ce să sufere toți pentru unul căruia nu-i place să facă treaba? Și apoi mai e ceva. Ținîndu-se o bună evidență a muncii, la sfîrșitul anului se va putea aplica prevederea cu privire la adăugirea sau scăderea zilelor-muncă, în funcție de producția obținută.

Asta-i pe scurt istorisirea despre organizarea muncii pe brigăzi și echipe, despre aplicarea unei normări drepte la gospodăria agricolă colectivă Comana. Astăzi, în această gospodărie participarea la muncă este de 98 la sută. Se muncește cu drag. Se desfășoară o vie întrecere socialistă, pornită de jos, de la om și de la echipă. Roadele sînt bune. Pe o suprafață de peste 1.000 ha, cu tot timpul ploios, prașila I-a la porumb s-a terminat la timp. Rezultat firesc al unei munci bine organizate, gospodăria agricolă colectivă Comana devine tot mai puternică, constituind un exemplu pozitiv, un punct de atracție pentru întovărășiții din raion care se simt tot mai mult atrași către forma superioară de cooperare agricolă, gospodăria colectivă.

GH. JANGOCIU

DOI FRUNTAȘI

IVAN STANCIU, președintele gospodăriei agricole colective din comuna Ibrianu, raionul Filimon Sîrbu.

...Era în urmă cu șapte ani. Agentul agricol comunal Ivan Stanciu bătea din poartă în poartă, sfătuind țăranii muncitori să iasă la însămînțări, să-și unească pămînturile, pentru a le lucra cu tractoarele și să aplice regulile agrotehnice. Munca comitetului de inițiativă pentru înființarea unei gospodării colective în satul Ibrianu a mers greu la început. Oamenii mai șovăiau. Ivan Stanciu, ajutat de activiștii de partid și de stat din comună, organiza în fiecare duminică consfătuiri la căminul cultural. In celelalte zile trecea pe la săteni pe acasă, sta de vorbă cu fiecare din ei, de la suflet la suflet.

In toamna lui 1955, cînd s-a înființat gospodăria agricolă colectivă din Ibrianu, colectiviștii l-au ales ca președinte.

Ivan Stanciu n-a încetat o clipă munca pentru atragerea de noi membri, pentru întărirea gospodăriei. Una din metodele folosite în munca de convingere a țăranilor individuali a fost și aceasta: dezbaterea planului de producție al gospodăriei în fața adunării obștești a satului. Astfel, el a reușit să atragă în colectivă, numai în anul trecut, încă 78 de familii. Astăzi, gospodăria colectivă din comuna Ibrianu se numără printre gospodăriile colective fruntașe din raion, avînd o grădină model și o fermă de animale cu mari perspective de dezvoltare.

★

NICOLAE TRIMBIȚAȘU este îngrijitor de animale fruntaș, la ferma de porci a gospodăriei colective din satul Oprișenești, comuna Plopu, raionul Filimon Sîrbu.

De șase ani el lucrează neconteniț cu aceeași tragere de inimă în sectorul zootehnic, străduindu-se să învețe noi metode înaintate pe care le aplică la îngrijirea și hrănirea porcilor, obținînd rezultate din ce în ce mai frumoase. De pildă, anul trecut, Nicolae Trimbițașu a obținut 440 de purcei de la numai 24 de scroafe de prăsilă, ceea ce înseamnă mai mult de 18 purcei de fiecare scroafă. Ca o răsplată binemeritată a muncii, el a primit insigna de fruntaș în creșterea animalelor, precum și însemnate cantități de produse agricole și bani pentru zilele-muncă efectuate. Astăzi el este cunoscut ca fruntaș printre colectiviștii din raion, iar exemplul lui este urmat de mulți îngrijitori de la fermele zootehnice ale gospodăriilor colective.

Metode care merită să fie aplicate în mod creator

In munca politică de masă desfășurată de organele de partid și de stat din raionul Oltenița, regiunea București, pentru atragerea țăranilor muncitori pe făgașul agriculturii socialiste s-au folosit metode variate, potrivite condițiilor concrete din fiecare sat și comună. Aceste metode merită să fie studiate și aplicate în mod creator și în alte raioane ale țării.

Pentru a traduce în fapte sarcinile izvorîte din documentele celui de al II-lea Congres al Partidului, membrii comitetului raional de partid și ai comitetului executiv al sfatului popular raional și-au mutat centrul de greutate al întregii lor activități la sate, luînd parte efectivă la munca politică de masă. Fiecăruia i s-a repartizat cîte o comună de care să răspundă pînă se va termina acolo complet cooperativizarea. Așa de pildă, tov. Gheorghe Iamandi, secretar al comitetului raional P.M.R., a îndrumat ani de-a rîndul comuna Spanțov reușind astfel să antreneze în munca de lămurire toate forțele de care dispunea comuna. Preocupîndu-se îndeaproape de munca din această comună a sezisat faptul că țăranii muncitori noi înscriși în una din formele cooperatiste se bucură de multă trecere la cei neînscriși și obțin rezultate în munca de lămurire dusă de la om la om. De aceea de îndată ce un țăran muncitor făcea cerere de înscriere era încadrat într-una din echipele de agitatori. In felul acesta, în anul 1956 în comuna Spanțov s-a reușit să se formeze două gospodării colective și 9 întovărășiri agricole, în care s-au încadrat toți țăranii muncitori din sat. De altfel, Spanțov este una din primele comune complet cooperativizate din raion. Este pozitiv și faptul că instructorii teritoriali de partid nu sînt schimbați de la o comună la alta. Ei răspund timp de 2-3 ani de aceleași sate.

In mod deosebit trebuie remarcată metoda de muncă folosită de tov. Ștefan Ene, prim secretar al comitetului raional de partid. In fiecare sat el și-a apropiat pe cei mai cinstiți și mai buni gospodari. Acești oameni, avînd o influență mare asupra consătenilor, au grăbit mult ritmul cooperativizării.

Discutînd cu ei, tov. Ene a izbutit să afle și unele din frămîntările țăranilor muncitori.

Este interesantă metoda ce s-a folosit în comuna Chiselet pentru înființarea unei întovărășiri agricole. Țăranul mijlocaș Iancu Sandu, zis „Geantă" — unul dintre cei mai buni gospodari ai comunei — spunea:

— Eu aș intra în întovărășire însă vezi... nu vreau alături de oricine..

— Bine, i-a spus tov. Ene. Intră alături de cine vrei dumneata. De rude, de exemplu...

Iancu a stat puțin pe gînduri, apoi a făcut cerere de înscriere. In aceeași zi a bătut pe la porțile rudelor îndemnîndu-le să se înscrie. El singur a adunat 18 cereri, și în aceeași seară a avut loc inaugurarea întovărășirii agricole din comuna Chiselet, compusă din 18 familii, cu 22 de ha. Astăzi întovărășirea din Chiselet a devenit o întovărășire mare, care cuprinde 163 de familii, cu 439 de ha, iar Iancu Sandu este un bun președinte.

Formarea unor astfel de întovărășiri pe bază de rubedenie este o metodă ce a dat bune roade în satele și comunele raionului. Creșterea numărului lor, de la 15 — cîte au fost în anul 1953 — la 192, cîte sînt astăzi, și în care au intrat 20.922 de familii cu 54.429 de ha teren, este deosebit de semnificativă.

O metodă care a dat rezultate bune în munca de cooperativizare a agriculturii a fost formarea de întovărășiri pe tarlale. Țăranii muncitori ce aveau pămîntul în aceeași tarla alcătuiau împreună o întovărășire. Astfel, se rezolva mult mai ușor problema comasărilor și a schimburilor de teren.

In munca de cooperativizare a agriculturii din raionul Oltenița un aport deosebit l-au dat și învățătorii. In afară de participarea lor la munca de popularizare a avantajelor pe care le au cei ce pășesc pe drumul agriculturii socialiste, învățătorii au desfășurat o largă muncă și în rîndurile elevilor. Astfel, în discuțiile cu elevii, învățătorii au căutat să le dezvolte acestora dragostea față de gospodăriile colective, față de munca în comun pe tarlale mari și cu mijloace mecanizate. In acest scop, s-au organizat vizite în gospodării colective. După ce elevii vedeau avantajele ce le au colectiviștii și întovărășiții, la orele de compunere liberă cadrele didactice dădeau copiilor subiecte de acest fel. In orele de matematică li se dădeau elevilor pentru rezolvare probleme concrete, care scoteau în evidență veniturile mari realizate de părinții colectiviști ai elevilor, față de părinții elevilor care mai munceau în gospodăria individuală.

De asemenea, sfaturile cu părinții elevilor au fost întotdeauna folosite de învățători pentru a le arăta superioritatea agriculturii socialiste față de cea individuală. Folosind aceste metode alături de cele cunoscute și aplicate și în alte părți, organele de partid și de stat din raionul Oltenița au reușit într-un timp scurt să convingă pe țăranii muncitori de aici de superioritatea muncii în comun și astfel să atragă întreaga masă de țărani muncitori pe făgașul agriculturii socialiste.

V. CAZACU

Scurte știri

● In gospodăriile colective din comunele Ostrov, Frecăței, Pecineaga, Traian, Măcin, Turcoaia, Carcaliu, Jijila, Văcăreni și Luncavița, toate din raionul Măcin și toate situate pe malul Dunării, s-au organizat 14 brigăzi permanente cu 140 de pescari, 3 echipe permanente cu 18 pescari și 4 brigăzi sezoniere cu 40 de pescari. In primele patru luni ale anului, brigăzile piscicole au adus importante venituri bănești gospodăriilor colective în cadrul cărora lucrează. Ca urmare, aceste gospodării au putut să împartă ca avans membrilor lor cîte 3-8 lei pentru fiecare zi-muncă efectuată.

● In vederea organizării și dezvoltării fermelor de animale, colectiviștii din raionul Filimon Sîrbu au primit de la stațiunea zootehnică Rușețu și de la gospodăriile de stat din raion următoarele animale de prăsilă: 12 vaci, 574 ovine, 112 scroafe, 36 vieruși și 25 colonii de albine.

● Gospodăria agricolă colectivă din comuna Izvorul Mare, raionul Medgidia, a împărțit colectiviștilor de la începutul anului importante sume de bani, ca avans pentru zilele-muncă.

Gospodăria a obținut venituri bănești în urma contractării cu statul a unor mari cantități de produse agricole.

Zilele acestea, colectiviștii din Izvorul Mare au primit un nou avans bănesc pentru zilele-muncă efectuate, revenindu-i fiecăruia cîte 6 lei la ziua-muncă. Familia colectivistului Iordache Cosor a primit, de pildă, 1.842 lei, a lui Dincă Dumitru 1176 lei, a lui Costea Ion 928 lei etc.

● Istoria satului „Dr. Petru Groza" din comuna Săveni, raionul Fetești, începe o dată cu primii ani ai puterii populare în țara noastră. Atunci s-au ridicat aici primele case și de atunci alte case noi și frumoase se ridică mereu. Sînt ale tinerilor colectiviști care își întemeiază cămine noi.

Istoria satului e bogată în fapte mari. Multe lucruri frumoase s-au înfăptuit aici în anii puterii populare și multe se vor mai înfăptui acum. Zilele trecute în adunarea tinerilor colectiviști s-a hotărît construirea în sat a unei școli pentru cei mici.

Dezvoltarea ramurilor de producție — izvor însemnat de venituri

Cînd cele 64 de familii din comuna noastră au pornit pe drumul gospodăriei colective, eram săraci. In curtea gospodăriei se strînseseră doar 7 vaci — și alea fără lapte — 21 de cai, 15 oi, cîteva căruțe — din care nici una de doamne-ajută, — și... cam atît. De grajduri, saivane ori cocine de porci nici pomeneală. Cu toate astea, nu ne-am descurajat. Ajutați îndeaproape de către stat cu credite, și prin munca tuturor colectiviștilor am reușit ca după 7 ani de activitate să facem din gospodăria noastră colectivă o gospodărie puternică, cu mai multe ramuri de producție în plină dezvoltare.

Poate mă veți întreba cum de am reușit să dezvoltăm aceste ramuri? Tocmai despre acest lucru vreau să vorbesc și eu.

Atunci cînd s-a hotărît înființarea fermei de vaci și de oi s-a ținut seama în primul rînd de posibilitățile noastre și de condițiile naturale ce le aveam. In primul rînd, am avut în vedere posibilitățile de asigurare a hranei animalelor și a adăposturilor. De pildă, pentru hrana animalelor mari am organizat un conveier verde, iar pentru oi am amenajat izlazul pe care îl aveam. Dar animalele aveau nevoie și de adăposturi. Din resurse locale ca: piatră, var etc. am construit, cu ajutorul meșterilor din gospodărie, un grajd și un saivan, care nu ne-au costat prea mulți bani.

Pe lîngă creșterea animalelor, gospodăria noastră mai avea condiții și de cultivare a legumelor și zarzavaturilor. Teren și apă aveam suficiente. După multă chibzuială, am hotărît ca în planul de producție să trecem înființarea unei grădini irigate. In această privință de cadre n-am dus lipsă. Colectiviștii noștri se ocupau și înainte vreme cu creșterea animalelor și grădinăritul.

Pentru o parte din produsele obținute din creșterea animalelor și din grădina de zarzavaturi am încheiat contract cu organizațiile comerciale de stat, realizînd astfel cîștiguri, pentru început, mulțumitoare. In felul acesta am reușit ca după primul an de la înființarea gospodăriei să dăm colectiviștilor — în afară de produse — și cîte 4 lei pentru fiecare zi-muncă. Acest fapt ne-a încurajat și mai mult. In anii următori am mărit ramurile de producție ajutătoare. In 1953, de pildă, ajunsesem la 45 de vaci de lapte și la 370 de oi. Grădina de zarzavaturi am mărit-o la 22 de hectare. In acel an, veniturile aduse de sectorul zootehnic au ajuns la 324.000 lei. Apoi, an de an, sectorul zootehnic s-a dezvoltat. In 1956 el ne-a adus un venit de 542.483 lei, adică 45 la sută din totalul veniturilor bănești obținute de gospodărie, iar de la grădina de zarzavaturi am dobîndit 400.000 de lei. O dată cu mărirea efectivului de animale colectiviștii noștri au dat atenție și sporirii producției și productivității animalelor. Astfel, anul trecut, de la cele 63 de vaci furajate, s-au obținut, în medie, cîte 2.717 litri de lapte, iar de la fiecare scroafă fătătoare avută în primire îngrijitoarea Ana Martin a obținut 15—20 de purcei. Cîștigurile aduse de aceste ramuri de producție au înlesnit gospodăriei să împartă colectiviștilor în 1956 pentru fiecare zi-muncă efectuată cîte 9,60 lei.

Ali Amet, bunăoară, pentru 1.100 de zile-muncă, lucrate împreună cu familia sa a primit, pe lîngă o cantitate mare de cereale, peste 10.000 lei. Importante cantități de cereale și bani au primit și alți numeroși colectiviști ca Ismail Namir, Georgescu Paraschiva etc. Aproape 40 de colectiviști și-au construit case noi, 80 și-au cumpărat aparate de radio, mobilă, alții vaci de lapte, și toți colectiviștii și-au tras lumină electrică în case.

Faptul că gospodăria noastră s-a dezvoltat și nivelul de trai al colectiviștilor a crescut an de an a făcut ca în mijlocul nostru să vină aproape întregul sat. In momentul de față mai sînt în afara gospodăriei doar 23 de familii de țărani care lucrează în întovărășire. Dar viața colectiviștilor noștri, din ce în ce mai bună, îi va face și pe aceștia să vină în curînd în mijlocul marii noastre familii.

Desigur că despre realizările obținute de gospodăria noastră în diferitele ramuri de producție, cît și despre gîndurile de viitor s-ar putea spune multe. Dar vreau numai atît să adaug: că noi, colectiviștii din Palazu Mare, sîntem hotărîți să dezvoltăm pe mai departe ramurile de producție ajutătoare, care sînt un izvor însemnat de venituri, atît pentru colectivă cît și pentru noi.

HRISTU DIMA
contabil în gospodăria colectivă din Palazu Mare, raionul Medgidia

SE DEZVOLTA SECTORUL ZOOTEHNIC LA COLECTIVA DIN PALAZU

Pe locul unde altădată era un grajd mic și dărăpănat, astăzi se înalță unul mare, de toată frumusețea (fotografia întîi) în acest grajd sînt adăpostite 100 de animale mari ale gospodăriei colective

Aparatul de fotografiat n-a putut cuprinde întreaga turmă care ieșea în acel moment la păscut (fotografia a 2-a). Numărul oilor este mult mai mare: trece peste 1.000 de capete.

Toți tractoriștii — colectiviști

In ultimii 2—3 ani gospodăria noastră colectivă s-a dezvoltat mult. Acum sîntem în colectivă 218 familii, iar ca proprietate obștească avem peste 2.700 ha teren, 1.100 oi, 62 bovine, din care 22 vaci de lapte, 17 boi și 23 viței și juncani. Mai avem 175 cai, 45 scroafe fătătoare și 800 de păsări. Din suprafața totală de teren avem însămînțate cu grîu 684 ha, 220 ha cu secară, 622 ha cu porumb și alte culturi.

După cum se vede, suprafețele de teren sînt mari. Pentru ca lucrările agricole să fie făcute la timpul potrivit se cere din partea tuturor colectiviștilor să ia parte în toate zilele la muncă. Și mai trebuie ceva: un ajutor puternic și dat la vreme din partea S.M.T.-ului care se află chiar în comuna noastră. In această privință, trebuie să spunem că începînd din anul trecut, S.M.T. Pantelimonul de Sus și-a îndeplinit cu cinste sarcinile contractuale. In ceilalți ani însă, treaba nu mergea tocmai bine. Și asta din pricina nestabilității multor tractoriști. In fiecare campanie agricolă, se vînturau pe-aci tractoriștii de parcă erau la moară. Unii veneau, alții plecau. Rar se întîmpla ca 2—3 tractoriști să facă un întreg ciclu de lucrări în gospodăria noastră. Datorită acestui lucru, în fiecare campanie agricolă aveam discuții cu conducerea S.M.T.-ului fie din cauză că nu era planul îndeplinit, fie că tractoriștii executau lucrări de proastă calitate. Ba se mai întîmplau lucruri și mai neplăcute. In unele campanii, S.M.T.-ul nu ne putea trimite tractoarele, deoarece nu avea... tractoriști. Se zice că tot pățitu-i priceput. Așa și noi. Dacă-am văzut cîte neajunsuri avem, într-o bună zi, în toamna anului 1955 sfătuindu-ne cu conducerea S.M.T.-ului, am trimis la școala de tractoriști 21 de colectiviști. Aceștia au făcut școala chiar în cadrul S.M.T.-ului. După terminarea cursurilor, ei s-au întors să lucreze în cadrul colectivei noastre. A trecut de atunci aproape un an și jumătate. Acum ne mîndrim cu cele trei brigăzi de tractoare care lucrează pe tarlalele gospodăriei. In fiecare campanie agricolă ele obțin succese frumoase: depășesc planul și fac lucrări bune. Ogoarele sînt ale noastre. Dar sînt și ale lor. Ei au rude, frați, părinți sau surori în gospodărie și nu le este indiferent ce recoltă vom obține.

De asta zic că-i bine ca și alți colectiviști, dacă vor să obțină succese mai mari în munca lor, să facă așa cum am făcut noi. Să-și trimită tineri la școala de tractoriști, ca apoi să se bucure împreună cu ei de roadele unei munci făcute la timp și bine.

ION MARTINESCU
președintele gospodăriei agricole colective „Ana Cezar" din comuna Pantelimonul de Sus, raionul Hîrșova

In apărarea păcii

De curind, la Moscova a avut loc o convorbire intre N. S. Hrușciov, prim secretar al C. C. al P.C.U.S., și reprezentanții societății americane de radioteleviziune „Columbia Broadcasting System". Răspunzind la intrebările puse de reprezentanții acestei societăți, tovarășul Hrușciov a scos in evidență, intre altele, dorința de pace și prietenie a Uniunii Sovietice cu toate țările lumii, indiferent de sistemul lor economic și social.

Pentru apărarea păcii in lume, pentru inlăturarea incordării care există in relațiile internaționale, N.S. Hrușciov a arătat că in primul rind trebuie normalizate relațiile dintre țări și mai intii intre Statele Unite ale Americii și Uniunea Sovietică. „Trebuie să desființăm barierele in domeniul comerțului. Trebuie să se inceapă cu comerțul. Dumneavoastră trebuie să distrugeți „cortina de fier", a spus tov. Hrușciov. Subliniind necesitatea unei mai strinse legături intre popoarele sovietic și american, el a arătat apoi că guvernul S.U.A. nu vrea să facă comerț cu U.R.S.S. crezind că in felul acesta va aduce pagube comunismului. Această socoteală a oamenilor politici americani s-a dovedit greșită. Comunismul nu numai că nu a suferit nici o pagubă, dar dimpotrivă, s-a intărit. Creind diferite ramuri de activitate și producind mărfurile pe care le-ar fi putut cumpăra din străinătate, U.R.S.S. și celelalte țări socialiste au făcut mari progrese. In 40 de ani de existență, U.R.S.S. a mărit de 30 de ori producția industrială. A intrecut Anglia, Franța și Germania și in prezent ocupă locul al doilea din lume.

Refuzul S.U.A. de a face comerț cu U.R.S.S. duce insă la inrăutățirea relațiilor și creează neliniște in lume. La toate acestea se adaugă faptul că numeroși generali și oameni politici americani rostesc mereu discursuri ațițătoare la război impotriva țărilor socialiste, discursuri care inveninează și mai mult relațiile dintre țări.

U.R.S.S. nu dorește războiul și face tot ce-i stă in putință pentru a inlătura primejdia unui nou măcel mondial. Dacă totuși ii va fi impus, poporul sovietic va ști să-și apere patria.

Pentru ca omenirea să fie ferită de suferințele pe care le-ar putea aduce un nou război, N. S. Hrușciov arată că s-ar putea ajunge, pentru inceput, la următoarea ințelegere: S.U.A. să-și retragă trupele din Germania Occidentală, Franța, Italia, Turcia, Grecia și din alte țări unde mai au trupe. In același timp, Uniunea Sovietică și-ar retrage trupele din R. D. Germană, Polonia, Ungaria și Rominia, singurele țări in care mai există trupe sovietice. Aceasta ar constitui un prim pas pentru verificarea bunelor relații și pentru stabilirea unei atmosfere sănătoase care să nu mai miroasă a praf de pușcă. De aci, s-ar putea trece mai departe, la noi ințelegeri care să asigure liniștea și pacea popoarelor.

Apărătoare vajnică a păcii in lume, Uniunea Sovietică a făcut mulți pași inainte pe calea aceasta. In ultimii ani, a redus efectivul armatei cu 1.800.000 oameni, a redus cu 30.000 oameni forțele armate sovietice din R. D. Germană. A renunțat la fortăreața pe care o avea in Finlanda potrivit unui tratat. A făcut de asemenea multe propuneri de incetare a experiențelor cu bomba atomică și cu hidrogen și pentru interzicerea armelor nucleare. A dat numeroase dovezi că vrea să ajungă la ințelegere cu alte țări in ceea ce privește dezarmarea.

Care este insă poziția țărilor capitaliste in legătură cu dezarmarea?

Să luăm citeva date publicate in presă, in zilele din preajma convorbirii lui N. S. Hrușciov cu reprezentanții societății americane de radioteleviziune. In ziua de 31 mai, o știre sosită din R.P.D. Coreeană anunța că S.U.A. plănuesc să trimită arme atomice in Coreea de Sud. In aceeași zi, o altă știre din Egipt arăta că S.U.A. urmăresc să infiinţeze o bază militară in Iordania. Intr-un discurs rostit la 1 iunie, Macmillan, primul ministru al Angliei a declarat că guvernul englez va continua cursa inarmărilor atomice.

Faptele vorbesc de la sine. Cercurile conducătoare din apus nu le mai pot ascunde in dosul vorbelor.

NOTĂ

UN HITLERIST decorat de americani

Vă mai amintiți de propaganda pe care o făceau hitleriștii la inceputul anului 1945? Ziceau că o să ciștige războiul, intrucit un inginer de-al lor, pe nume Werner von Braun, a inventat o puternică armă, denumită bomba V2. Pe-atunci, ziarele care il slăveau pe Hitler il felicitau pe inginerul Werner von Braun pentru bomba sa, cu gindul că aceasta va asigura izbinda hitlerismului.

Dar după cum știți și dumneavoastră, la scurtă vreme șandramaua hitleristă s-a prăbușit, iar căprarul Adolf și-a pus capăt zilelor.

Cel ce inventase bomba V2, nazistul Werner von Braun, a rămas cu buzele dăbălate, pentru că arma sa nu putuse să aducă victoria hitlerismului. După aceea insă Werner von Braun a părăsit Germania și și-a mutat domiciliul in Statele Unite. Acolo, cu vremea, a găsit o prețioasă găzduire. Foarte de curind, Statele Unite au vrut să dea inalta lor dovadă de prețuire față de acest hitlerist care voia ca bomba lui să pustiiască nu numai țările Europei, ci și pe cele de peste ocean. Știți in ce constă această dovadă. L-au decorat. Da, acum citeva zile, hitleristul Werner von Braun a fost decorat de către americani.

Un om cinstit, dornic de pace, își pune intrebarea: cum e cu putință ca un hitlerist să fie decorat de americani?

Se vede treaba că e cu putință un asemenea lucru. Asta-i „democrația" americană. Acordă onoruri hitleriștilor.

G. SIMBATENI

Comentarii externe

POPORUL TUNISIEI cere retragerea trupelor franceze

După cum anunță agențiile de presă, intre Franța și tinărul stat al Tunisiei din Africa de Nord s-au produs serioase ciocniri. Poporul Tunisiei, după cum se știe, a silit Franța să recunoască in 1956 independența acestui stat. Guvernanții francezi au făcut insă totul pentru a menține trupele lor in Tunisia. Ba mai mult, trupele franceze au folosit in repetate rinduri teritoriul acestei țări ca bază de atac impotriva forțelor patriotice din țara vecină — Algeria.

La 31 mai, cu ocazia unei ciocniri intre trupe franceze și un detașament al armatei naționale tunisiene, șapte soldați tunisieni au fost uciși, iar alți 14 răniți.

Noua acțiune agresivă a trupelor franceze a stirnit o puternică indignare pe intreg teritoriul Tunisiei. Răbdarea poporului și a guvernului tunisian a luat sfirșit. Guvernul Tunisiei a hotărit să interzică mișcările de trupe franceze pe teritoriul țării și să ceară guvernului francez inceperea unor tratative pentru grabnica retragere a acestor trupe din Tunisia.

Poporul Tunisiei luptă cu tot mai multă hotărire pentru a scoate țara de sub controlul militar și economic al colonialiștilor francezi.

Crește mișcarea antiamericană în Grecia

La 2 iunie au avut loc la Atena funerariile generalului Stefanos Sarafis, deputat progresist in Parlamentul grec. Acest erou al rezistenței antifasciste din Grecia și-a găsit moartea sub roțile unei mașini americane condusă de ofițerul american Mussall.

Uciderea generalului Sarafis de către un militar american a stirnit un puternic val de indignare in intreaga Grecie. Masele largi ale poporului grec precum și numeroase partide și organizații politice cer acum cu mai multă insistență inchiderea bazelor militare americane de pe teritoriul Greciei. Crește și mișcarea populară pentru ieșirea Greciei din Pactul agresiv al Atlanticului de Nord, pact care amenință să prefacă Grecia intr-un teatru de război.

Astfel, in Grecia, Taiwan, Japonia și alte țări, crimele comise de către militarii americani nu fac decit să intărească lupta pentru pace și independență a popoarelor asuprite de către imperialiștii din S.U.A.

Un martor supărător...

De citeva săptămini, se desfășoară la München un proces — numit al „nopții cuțitelor lungi" — interesant pentru moravurile care domină azi politica guvernului de la Bonn.

Este vorba, nici mai mult, nici mai puțin decit despre deschiderea unei acțiuni judiciare in legătură cu asasinarea lui Roehm și a colaboratorilor săi imediați, de către un grup mic de naziști din ordinul și sub conducerea personală a lui Hitler.

Se știe că Roehm a fost pină in 1934, cind „camarazii lui intru fărădelegi" i-au trecut dintre cei vii, mina dreaptă a lui Hitler. El fusese comandant general al trupelor de asalt și in această calitate, la un an după ce naziștii au smuls puterea, s-a gindit că n-ar strica să lucreze și pe cont propriu. Ceea ce i-a adus moartea sa și a clicii ce și-o formase.

Măcelul a avut loc chiar in sediul comandamentului trupelor de asalt.

Acum, după 23 de ani, lupii rămași in viață au găsit momentul propice ca să se răfuiască intre ei. Și, firește, ca la orișicare proces de acest soi, acuzațiile și demascările au curs ploaie. Și deoparte și de cealaltă.

Iată insă că unul din martori pe nume Max Juettner, fost membru de stat major al trupelor de asalt, a declarat că incă de la inceputul anului 1934 Ernst Roehm a luat legătură cu ofițeri englezi și francezi cu care a discutat infiintarea unei miliții germane de 30.000 oameni, incadrată de secțiile sale de asalt.

Francezii și englezii au primit foarte favorabil propunerea lui Roehm — declară martorul. Cum intre timp Roehm a fost asasinat propunerea a rămas baltă.

*

Iată dar cine au susținut pe naziști și au dat ajutor la infiintarea armatei naziste.

Sint cei care și azi, la 12 ani după ultimul război mondial, continuă să inarmeze noua armată fascistă, Wehrmachtul revanșard.

ANTON ALEXE

Selecțiuni din programul radio

Pentru săptămina 9—15 iunie recomandăm cititorilor noștri următoarele emisiuni radiofonice:

PROGRAMUL I

Duminică 9. VI. Orele 10.00 — Emisiunea „De toate pentru toți"; 15.15 — „Hai să-ntindem hora mare".

Luni 10. VI. Orele 11.03 — Cu cintecul și jocul pe intinsul patriei; 18.00 — Emisiunea „Vorbește Moscova!".

Marți 11. VI. Orele 15.05 — Soliști și orchestre de muzică populară romînească; 16.40 — Cintă Maria Tănase.

Miercuri 12.VI. Orele 13.05 — Concert de muzică populară romînească; 19.10 — Muzică populară.

Joi 13. VI. Orele 14.00 — Program de muzică populară; 19.05 — Actualități din țările socialiste.

Vineri 14. VI. Orele 13.05 — Program de melodii populare; 15.45 — Muzică populară.

Simbătă 15. VI. Orele 12.15 — Orchestre de muzică populară romînească; 16.15 — „Vorbește Moscova!"

PROGRAMUL II

Duminică 9. VI. Orele 10.20 — Din cele mai cunoscute melodii ale popoarelor; 14.15 — Concert de muzică populară romînească; 16.00 — „Vorbește Moscova!".

Luni 10. VI. Orele 14.03 — Muzică populară romînească; 17.30 — Program de muzică populară.

Marți 11. VI. Orele 14.40 — Muzică populară romînească; 17.15 — „Vorbește Moscova!"

Miercuri 12. VI Orele 15.00 — Program de muzică populară; 17.30 — Muzica populară romînească.

Joi 13. VI. Orele 14.40 — Muzică populară romînească.

Vineri 14. VI. Orele 14.20 — Interpreți de muzică populară; 18.05 — Cintece și jocuri populare romînești.

Simbătă 15. VI. Orele 14.03 — Concert de muzică populară romînească; 21.15 — Radiomagazin.

*

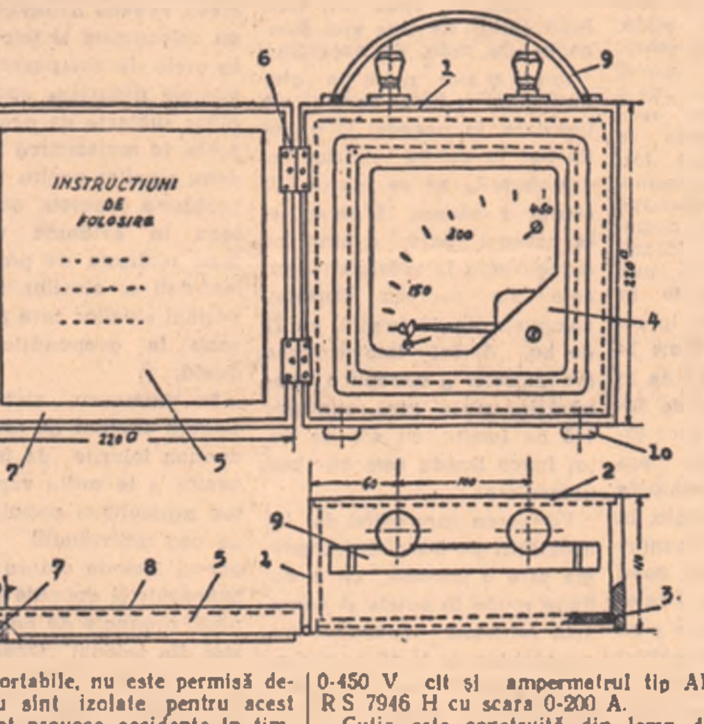
Ascultați duminică la orele 7.00 și in celelalte zile la orele 5.20, pe programul I, următoarele emisiuni pentru țărani: Calendarul lucrărilor agricole pentru săptămina următoare — duminică; Pregătirea unui fin de bună calitate — luni; Din experiența mecanizatorilor fruntași in pregătirile pentru recoltare și treieriș — marți; Lucrări in culturile de sfeclă și bumbac — miercuri; Lucrări in vii și livezi — joi; Pregătirea ariilor in vederea treierișului — vineri; Din activitatea G.A.S. — simbătă.

De asemenea, duminica la orele 16.30 și joi la orele 21.00, pe programul I, ascultați „Jurnalul satelor".

Colțul inovatorului

CUTIE PORTABILĂ PENTRU VOLTMETRE ȘI AMPERMETRE

Voltmetrele și ampermetrele fabricate in țară nu pot fi utilizate ca aparate portabile, deoarece sint construite pentru a fi montate pe tablouri fixe de distribuție. Utilizarea acestor aparate, ca portabile, nu este permisă deoarece nu sint izolate pentru acest scop și pot provoca accidente in timpul măsurătorilor, iar prin transportul lor de la un loc la altul se deteriorează. Pentru inlăturarea acestor neajunsuri, tov. ing. Traian Șuteu, din Direcția generală S.M.T., a construit o cutie in care a montat atit voltmetrul tip VE 4 RS 7945 F cu scara 0-450 V cit și ampermetrul tip AE RS 7946 H cu scara 0-200 A.

Cutia este construită din lemn de esență tare, conform schiței alăturate, și se compune din următoarele părți: o ramă (1) din lemn de esență tare, avind dimensiunile prevăzute in figura alăturată. Un fund de placaj (2) prins de ramă (1) prin patru holțșuruburi și un cadru de placaj (3) prins de ramă (1) in care se fixează aparatul (4). De rama cutiei se fixează capacul (5) prin balamale ingropate (6). Capacul (5) este format dintr-o ramă (7) de lemn și fundul (8) de placaj. Pe fundul capacului (8) se găsesc instrucțiunile de folosire.

In cadrul cutiei se introduce aparatul de măsurat, care se fixează printr-un colier.

In rama (1) sint făcute două găuri in care se introduc două borne tip EL 15 Amp. RS 7719 E și un miner de valiză (9) prins prin două holțșuruburi in rama de lemn (1). In partea opusă, către exteriorul ramei (1), sint fixate cu holțșuruburi două dopuri de cauciuc (10). Legătura intre bornele aparatului și bornele de pe cutie se face prin conductori izolați de tip NGAB sau NGAT de 6 mm. p. pentru voltmetru și 16 mm. p. pentru ampermetru cu scara pină la 50 Amp.

Aparatajul descris mai sus se poate generaliza pentru utilizare ca aparat portabil de măsură la ariile electrificate ale gospodăriilor de stat și S.M.T.-urilor, cit și in atelierele de reparații ale acestor unități

ÎNSEMNĂRI DE DRUM (II)

PRIN IUGOSLAVIA

Plănuisem impreună cu tovarășii de la ziarul romînesc din Vîrșeț să vizităm una din cooperativele agricole bune din raion. Din păcate vremea ne-a stat impotrivă. Moina care se lăsase de două zile dezghețase „asfaltul" drumurilor de țară. Și cind „banat-asfaltul" (cum spunea in glumă colegul iugoslav care mă intovărășea) se dezgheață nu-i de-ajuns pentru a-l putea călca nici chiar cei 35 de cai putere pe care-i poseda motorul Fiat-ului ce ne stătea la dispoziție. Așa că am fost nevoiți să schimbăm itinerarul și să ne folosim din nou de șoseaua pe care venisem de la Belgrad, de data aceasta in sens invers, pentru a merge intr-o comună apropiată, locuită in mare parte de romîni, comuna **Vlaicovăț**. După cum am aflat incă inainte de a porni la drum, in Vlaicovăț aveam să vedem nu o cooperativă agricolă **ci două**: o cooperativă țărănească de muncă și o cooperativă agricolă de tip general (in Iugoslavia acestea sint principalele forme cooperatiste la sate).

Doar douăzeci de minute i-au trebuit Fiat-ului nostru ca să ne aducă de la Vîrșeț la Vlaicovăț. Ne-am oprit in fața clădirii comitetului popular al comunei. Un grup de țărani ne aștepta. Erau țărani romîni care aflaseră că vom sosi in comuna lor și care țineau să stea de vorbă cu noi. Le-am strins miinile și impreună am intrat la președintele comitetului. N-apucasem bine să-i spunem acestuia pentru ce venisem, că alți și alți țărani, care și ei voiau să stea de vorbă cu „tovarășul venit de la București", au umplut biroul președintelui, făcindu-l neincăpător. Și vă inchipuiți că așa stind lucrurile ne-am așezat la sfat, urmind ca mai apoi să mergem la cele două cooperative.

Țăranii aceștia pe care nu-i deosebești nici după infățișare, nici după port și nici după vorbă de țăranii noștri bănățeni, mi-au vorbit despre orinduirea treburilor in comuna lor, despre munca și traiul lor. Am aflat că 12 romîni participă la conducerea treburilor comunei, ca membri ai comitetului popular comunal, alături de 5 sirbi și un ungur. Președintele comitetului popular comunal, un sirb cu o statură de zdrahon, a ținut să sublinieze aportul pe care membrii romîni ai comitetului il aduc la buna gospodărire a comunei.

Secretarul comitetului mi-a vorbit apoi pe larg despre felul cum funcționează consiliile și comisiile comitetului popular și despre felul cum se realizează bugetul comunal. Așa cum mi s-a explicat, bugetul comunei este asigurat din impozite: impozitul pe pămint (variind in funcție de suprafață și calitate), impozitul de la meseriași, impozitul de la intreprinderile comerciale, taxele pentru cai și căruțe, taxele pe viile hibride (taxe care urmăresc ca să-i determine pe țărani să inlocuiască vița hibridă cu viță nobilă), taxele pentru mașini, motoare, tractoare, cazane de țuică etc și taxele comunale. Pentru a-mi face o idee de contribuția adusă de o gospodărie la realizarea bugetului comunei l-am rugat pe unul din cei prezenți să-mi spună cam ce impozit a plătit el in anul 1956. Cel intrebat mi-a răspuns, dar nu atit de bucuros. El făcea parte din categoria celor „maximași" (proprietari ai suprafețelor maxime de pămint admise de legiuirile iugoslave, 10 ha) și desigur trebuia să plătească mai mult. Deoarece cifra indicată de el — circa 100.000-120.000 dinari — a născut unele controverse, mi s-a părut că nu era exactă.

Dar nu aceasta era important și nici nu făcea obiectul convorbirii noastre. Eu eram interesat să cunosc cit mai multe lucruri despre viața nouă pe care o duc țăranii din Iugoslavia.

LA CEI DIN „JEDINSTVO"

„Jedinstvo" (Unirea) — aceasta este numele cooperativei țărănești de muncă din Vlaicovăț. El exprimă limpede schimbarea, cotitura pe care 18 familii din Vlaicovăț au hotărit s-o facă acum opt ani și mai bine pentru a-și rindui o nouă viață. Atunci, 18 familii și-au unit munca și pămînturile de bunăvoie și cu credința că numai astfel vor reuși să scape de necazuri și nevoi. Le-au urmat după o lună alte 17. Azi, 54 de familii, — o cincime din populația Vlaicovățului — cum ne spunea cu mindrie Slavco Obradovici, conducătorul cooperativei (cooperativa are pe lingă președinte și un conducător tehnico-administrativ), lucrează in comun 830 de pogoane de pămint. Ei mai au in comun 602 jugăre de pășuni și finețe.

Și cooperatorii sint mulțumiți de noul fel de viață. Am ințeles aceasta nu numai cind am aflat că 25 din casele noi inălțate in comuna in ultimii ani sint ale cooperatorilor, dar și din cele ce mi-au spus membrii cooperativei cu care am stat de vorbă. Ce-ar putea fi mai edificator ca faptul că familia lui Sudar Branko, compusă din 8 membri, care inainte de a intra in cooperativă n-avea altceva decit brațele de muncă, astăzi și-a ridicat două case noi și are tot ce-i trebuie pentru o viață cumsecade. Anul trecut, pină la 1 noiembrie, Sudar Branko a ciștigat singur 237.000 de dinari (el este conducător de echipă și are și salariu fix de 12.000 dinari lunar). Kukicj Kada — un bătrin hitru și mare pasionat după știri sportive — mi-a spus că orice ar fi, el in cooperativa de muncă vrea să trăiască și să moară. Și el și-a văzut implinindu-i-se unele visuri. Unul dintre băieții lui a ajuns inginer, altul e contabil. Mi-a povestit că le-a cumpărat mobilă nouă, că și-a renovat casa. Pentru el și-a cumpărat un aparat de radio ca să poată asculta mai ales emisiunile sportive.

De, oamenii sint mulțumiți. Au azi nu numai pămintul lor, ci și mașini cu care să-l lucreze (patru tractoare, două semănători, trei secerători, două batoze) animale care-i ajută la muncă și care le aduc și venituri bune (40 de cai, 680 de oi și circa 140 de porci). Obligațiile față de stat nu sint apăsătoare (1.200.000 de dinari impozit) și cind au nevoie, li se acordă credite pentru investiții.

Cei cu care am stat de vorbă m-au ajutat să-mi completez cele ce știam despre organizarea acestui tip de cooperativă.

Cooperativele țărănești de muncă sint conduse de adunarea generală. Ele au in plus consiliul cooperatist (asemănător consiliilor muncitorești din intreprinderi) și comitetul de conducere (organul executiv). Comitetul de conducere este cel care numește personalul administrativ: **conducătorul, șeful contabil, contabilul gestionar de materiale, casierul și magazionerul.** Planul de muncă este intocmit, de asemenea, de către comitetul de conducere și supus adunării generale, după ce a fost prezentat consiliului cooperatist. Dacă cooperativa are nevoie de inginer agronom trebuie să și-l angajeze plătindu-l din fondurile cooperativei.

Munca este organizată pe echipe care au in primire o anumită suprafață de pămint și uneltele necesare. Plata muncii se face in bani la fiecare sfirșit de lună (60 la sută din cit i se cuvine pentru ceea ce a lucrat, iar restul la sfirșitul anului). Pentru fiecare fel de muncă este stabilită o normă de plată. De exemplu: **prășit cu mina un jugăr de porumb — 468 dinari, culesul unui jugăr de porumb — 1.868 dinari etc.** Cei 40 la sută se plătesc la sfirșitul anului, pentru ca și cooperativa să aibă garanția că lucrările vor fi de bună calitate și in măsură să contribuie la obținerea recoltei garantate in contractul incheiat la inceputul anului cu cooperatorii. Dacă din vina cooperatorilor nu se obține recolta prevăzută in contract, acestora li se reține suma echivalentă cu valoarea minusului de recoltă, și invers, dacă cooperativa (administrația) este vinovată atunci are obligația de a plăti membrilor diferența pină la recolta garantată in contract. Dacă se obține o recoltă mai mare decit cea prevăzută in contract, cooperatorilor li se imparte 40 la sută din veniturile realizate iar 60 la sută rămin pentru dezvoltarea cooperativei.

Cooperatorii — in afară de bani primesc rentă pentru pămintul adus in cooperativă. La Jedinstvo această rentă este fixată la 100 kg de cereale pentru un jugăr. Dacă au nevoie de cereale ei le pot cumpăra de la cooperativă.

Am intrebat dacă anul trecut cooperatorii de la „Jedinstvo" au primit venituri in plus față de cit li se cuvenea pentru ceea ce au muncit. Mi s-a răspuns că nu s-au putut realiza venituri in plus din cauza unor calamități naturale care le-au distrus o bună parte din recoltă. Cei cu care am stat de vorbă mi-au vorbit și despre unele greutăți pe care le au. De exemplu, faptul că nu toți membrii cooperativei lucrează tot timpul anului și chiar in perioadele de virf. Dar cu toate acestea de cind lucrează pămintul in comun viața lor s-a schimbat și a devenit tot mai bună. Experiența căpătată le va permite să organizeze și să planifice munca din ce in ce mai bine, iar dorința oamenilor de a ridica cooperativa pe o treaptă de dezvoltare mai bună constituie garanția unor rezultate și mai bune in viitor.

Despărțindu-mă de cei din Jedinstvo le-am mulțumit pentru primirea prietenească și le-am urat ca dorințele lor sincere să li se indeplinească.

A. NESTOR

Buletin Meteorologic pentru zilele de 8, 9, și 10 iunie

Institutul Meteorologic Central anunță pentru următoarele trei zile timpul probabil:

In țară: Vremea va fi nestabilă și in răcire ușoară in nordul țării. Cerul va fi schimbător cu inourări mai accentuate ziua. In cursul după amiezii, vor cădea ploi sub formă de averse insoțite de descărcări electrice și grindină, mai ales in jumătatea de nord a țării. Vintul va sufla potrivit din vest și nord-vest. Temperatura aerului in scădere ușoară in Ardeal și staționară in rest. Minimele vor oscila intre 8—18 grade, iar maximele intre 20—30 grade.

Umezeala solului se va menține ridicată in stratul arabil in cea mai mare parte a teritoriului țării. Temperatura solului in regiunea de deal și cimpie va fi in creștere ușoară și anume: intre 15—20 grade in stratul de la 5 la 20 cm.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptăminal. Redacția și Administrația Piața Scinteii Nr. 1 București, Telefon 7.60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scinteii „I. V. Stalin"